

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/939**z dnia 10 czerwca 2021 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 14 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu glikolu etylenowego („glikol etylenowy”) pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) i Królestwa Arabii Saudyjskiej („Królestwo Arabii Saudyjskiej”) („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 31 sierpnia 2020 r. przez Komitet obrony europejskich producentów glikolu etylenowego („skarżący”). Skargę złożono w imieniu unijnego przemysłu glikolu etylenowego w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego Komisja rejestruje przywóz będący przedmiotem dochodzenia antydumpingowego w okresie wcześniejszego informowania, chyba że dysponuje wystarczającymi dowodami w rozumieniu art. 5, potwierdzającymi, że wymogi określone w art. 10 ust. 4 lit. c) lub d) nie są spełnione.
- (4) W przedmiotowej sprawie skarżący nie złożył wniosku o rejestrację, a Komisja stwierdziła, że wymogi określone w lit. d) nie zostały spełnione, ponieważ nie nastąpił żaden dalszy znaczny wzrost przywozu w okresie objętym dochodzeniem przekraczający poziom przywozu, który spowodował szkodę. Według danych Eurostatu średnia miesięczna wielkość przywozu glikolu etylenowego z państw, których dotyczy postępowanie, w pierwszych pięciu miesiącach po wszczęciu dochodzenia (tj. od listopada 2020 r. do marca 2021 r.) zmniejszyła się o 15 % w porównaniu ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie objętym dochodzeniem. W ujęciu indywidualnym, na tej samej podstawie, przywóz z USA zmniejszył się o 30 %, a przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej – o 4 %. Było to związane z tymczasowymi zakłóceniami 1) w przedsiębiorstwach amerykańskich spowodowanymi ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi oraz 2) w Unii wynikającymi ze spowolnienia popytu w związku z pandemią COVID-19. Z tego względu Komisja nie zarejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania.

1.2. Zainteresowane strony

- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja w szczególności poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze państw, których dotyczy postępowanie, znanych importerów i użytkowników oraz znane przedsiębiorstwa handlowe, a także zaprosiła te podmioty do wzięcia udziału w tym dochodzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej (Dz.U. C 342 z 14.10.2020, s. 12).

- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (7) Posiedzenie wyjaśniające odbyło się z udziałem przedsiębiorstwa Saudi Basic Industries Corporation („SABIC”), które uczestniczyło w nim wraz z przedsiębiorstwami: Arabian Petrochemical Company („Petrokemya”), Eastern Petrochemical Company („SHARQ”), Jubail United Petrochemical Company („United”), SABIC Italia S.r.l, SABIC Petrochemicals B.V., Saudi Kayan Petrochemical Company („Saudi Kayan”), Saudi Yanbu Petrochemical Company („Yanpet”) i Yanbu National Petrochemical Company („Yansab”).
- (8) Posiedzenia wyjaśniające odbyły się również z udziałem przedsiębiorstw Arteco NV („Arteco”), grupy Indorama, Oxyde Belgium BV („Oxyde”), Mitsubishi Corporation („Mitsubishi”), Komitetu Producentów PET w Europie („CPME”) oraz HELM AG („Helm”).

1.3. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (9) Komisja otrzymała uwagi dotyczące wszczęcia postępowania od:
  - misji Królestwa Arabii Saudyjskiej przy Unii Europejskiej,
  - skarżącego,
  - ExxonMobil Petroleum & Chemical BV („ExxonMobil”),
  - SABIC, które złożyło uwagi wraz z przedsiębiorstwami Petrokemya, SHARQ, United, SABIC Italia S.r.l, SABIC Petrochemicals B.V., Saudi Kayan, Yanpet oraz Yansab,
  - CPME,
  - Europejskiego Stowarzyszenia Producentów Włókna Sztucznego („CIRFS”),
  - Mitsubishi,
  - HELM,
  - Oxyde,
  - Proviron Industries nv („Proviron”) oraz
  - Arteco.

1.3.1. Uwagi dotyczące dumpingu

- (10) W odniesieniu do oceny dumpingu przedsiębiorstwo Mitsubishi stwierdziło, że biorąc pod uwagę, iż indeksy cen odgrywają znaczącą rolę w sposobie sprzedaży glikolu etylenowego w Unii, Komisja powinna zbadać, czy domniemanego dumpingu nie można przypisać świadomej polityce handlowej, chociaż może on być raczej spowodowany po prostu różnicami w kształtowaniu się indeksów unijnych i pozaunijnych na przestrzeni czasu. Ceny oferty uzgadniają się, negocjując rabaty w stosunku do różnych indeksów, a umowy zawiera się zazwyczaj na okres jednego roku lub dwóch lat. Producenci uzgadniają ceny w ramach umowy na rok lub dwa lata nie będą wiedzieć, czy ostatecznie wystąpi różnica w cenie między ich umowami unijnymi i nieunijnymi, aż do momentu, gdy umowa zostanie rozliczona, a ceny zostaną określone i zapłacone.
- (11) Skarżący odpowiedział, że rola zastosowanego unijnego wskaźnika cenowego jest wyolbrzymiana i błędnie interpretowana. Indeks ten jest wskaźnikiem ceny w Unii w danym czasie, będącym wynikiem osiągnięcia równowagi między popytem a popytem na podstawie danych dotyczących wielu kupujących i sprzedających. Skarżący producenci unijni nie mogą kontrolować tego indeksu ani nim manipulować, ponieważ działają wyłącznie po stronie sprzedaży.
- (12) Skarżący odpowiedział, przypominając, że stwierdzenie dumpingu jest czysto obiektywnym porównaniem między wartością normalną a ceną eksportową. Pojęcie umyślności jest obce zasadom ustalania istnienia dumpingu.
- (13) Analiza dowodów przedstawionych przez skarżących, przeprowadzona zgodnie z zasadami określonymi w art. 2 rozporządzenia podstawowego, doprowadziła do wniosku, że skarga zawierała wystarczające dowody na istnienie dumpingu na rynku UE.

- (14) W szczególności skarżący przedstawił wystarczające dowody dotyczące ceny eksportowej i wartości normalnej wskazujące, że marginesy dumpingu są znaczące. Dane liczbowe, na których oparto wartość normalną, zostały poparte wystarczającymi dowodami, co potwierdziła analiza służb Komisji. Niezbędne dostosowania zostały uwzględnione w przeprowadzonej przez Komisję analizie dumpingu. Podsumowując, na podstawie obiektywnego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej ustalono, że marginesy dumpingu były znaczące.
- (15) W związku z tym Komisja zgadza się ze skarżącym, że kwestia umyślności jest obca opisanej powyżej analizie ustawowej.
- (16) Królestwo Arabii Saudyjskiej stwierdziło, że skarżący nieprawidłowo skonstruował wartość normalną dla glikolu etylenowego produkowanego w Arabii Saudyjskiej na podstawie elementów kosztów niezwiązanych z Arabią Saudyjską i nie dokonał obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową.
- (17) Królestwo Arabii Saudyjskiej zauważyło również, że przy konstruowaniu wartości normalnej skarżący popełnił błąd w ocenie faktów, ponieważ (i) SABIC nie produkuje glikolu etylenowego – producenci glikolu etylenowego zostali wymienieni w skardze, (ii) przedsiębiorstwa SABIC i Saudi Aramco nie były powiązane w okresie badanym w skardze oraz (iii) saudyjscy producenci glikolu etylenowego nie kupują etylenu od Saudi Aramco.
- (18) Ponadto skarżący nie podjął żadnej próby dostosowania wartości zastępczej etylenu stosowanej do skonstruowania wartości normalnej w taki sposób, aby odnosiła się ona do rzeczywistych kosztów produkcji w Arabii Saudyjskiej.
- (19) Ponadto skarżący podał, że średnia cena energii elektrycznej wynosi 0,067 EUR/kWh, podczas gdy opublikowana taryfa opłat za energię elektryczną odpowiada stawce 0,043 EUR/kWh.
- (20) Wszystkie te pierwsze uwagi zostały powtórzone w uwagach SABIC.
- (21) Przypomina się, że zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skarga zawiera informacje, które są odpowiednio dostępne skarżącemu. W tym zakresie należy przypomnieć, że z prawnego standardu dowodowego wymaganego do złożenia skargi („dowód *prima facie*”) jasno wynika, że ilość i jakość informacji zawartych w skardze nie są takie same jak te dostępne na zakończenie dochodzenia. Na etapie składania skargi nie jest konieczne, aby organ prowadzący dochodzenie (w tym przypadku Komisja) dysponował takimi samymi dowodami dumpingu i szkody (w rozumieniu art. 2 i 3), które byłyby niezbędne do uzasadnienia nałożenia tymczasowych lub ostatecznych ceł antydumpingowych. Dochodzenie antydumpingowe jest procesem, w którym pewność co do istnienia elementów niezbędnych do przyjęcia środka lub zakończenia postępowania osiąga się stopniowo w miarę postępów w dochodzeniu. Nie wyklucza się, że między etapem skargi a zakończeniem dochodzenia nastąpią zmiany. Nie uznaje się jednak, że takie zmiany mają wpływ na ogólny wniosek, że sprawa zasługuje na dochodzenie, ponieważ istnieją wystarczające dowody na istnienie dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (22) W tym sensie przedstawione informacje na temat kosztów uznano za wystarczająco odpowiednie i dokładne, aby ustalić wartość normalną, w kontekście *prima facie* mającym zastosowanie w momencie wszczęcia postępowania, na podstawie dowodów dostępnych wnioskodawcy.
- (23) Jeżeli chodzi o twierdzenia Królestwa Arabii Saudyjskiej dotyczące elementów faktycznych skargi, Komisja podkreśla, że etylen jest głównym surowcem do produkcji glikolu etylenowego oraz że skarżący słusznie wskazał, iż łańcuch dostaw etylenu w Arabii Saudyjskiej był zintegrowany pionowo, nawet przed nabyciem przedsiębiorstwa SABIC przez Saudi Aramco.
- (24) Po drugie, jeżeli chodzi o porównanie wartości normalnej z ceną eksportową w skardze, według Królestwa Arabii Saudyjskiej i przedsiębiorstwa SABIC nie było to sprawiedliwe, ponieważ skarżący nie dokonał go na poziomie cen *ex-works*. W rzeczywistości, według Arabii Saudyjskiej, porównał on cenę eksportową FOB, ponieważ od wartości statystycznej CIF odjął jedynie szacunkowe koszty frachtu, z konstruowaną wartością normalną, która z pewnością obejmowała koszty sprzedaży bezpośredniej.
- (25) W odniesieniu do porównania między wartością normalną a ceną eksportową Komisja przypomina, że margines dumpingu obliczony w skardze niekoniecznie odzwierciedla dokładny poziom dumpingu, który zostanie obliczony w ramach dochodzenia na podstawie poszczególnych transakcji i rodzajów.

- (26) W świetle dostępnych informacji skarżący przedstawił jednak wystarczające dowody dotyczące ceny eksportowej i wartości normalnej wskazujące na istnienie dumpingu. Dane liczbowe, na których oparto wartość normalną, zostały poparte wystarczającymi dowodami, co potwierdziła analiza służb Komisji, a niezbędne dostosowania zostały uwzględnione w analizie dumpingu przeprowadzonej przez Komisję.
- (27) Podobnie jak Arabia Saudyjska i SABIC, ExxonMobil sprzeciwiło się opisanym w skardze obliczeniom kosztów produkcji glikolu etylenowego w Arabii Saudyjskiej, w szczególności w odniesieniu do surowca, jakim jest etylen.
- (28) ExxonMobil podkreśliło, że koszt produkcji etylenu zależy przede wszystkim od rodzaju surowców stosowanych w krakerach parowych, a koszty tych surowców mogą się znacznie różnić.
- (29) Spółka *joint venture* ExxonMobil i SABIC, zwana Saudi Yanbu Petrochemical Company („Yanpet”), kupuje surowiec od Saudi Aramco. Zamiast tego skarżący odniósł się do ceny etylenu na rynku azjatyckim, co nie jest odpowiednie do określenia ceny etylenu w Arabii Saudyjskiej, gdzie koszty produkcji etylenu są znacznie niższe niż w Azji.
- (30) Krakery parowe Yanpet wykorzystują etan jako podstawowy surowiec do produkcji etylenu, podczas gdy reaktory krakingu parowego w Azji i Unii wykorzystują zazwyczaj benzynę ciężką.
- (31) W związku z tym twierdzenie skarżącego, że procesy produkcji są podobne we wszystkich państwach, jest zdaniem ExxonMobil mylące.
- (32) W szczególności produkcja etylenu z benzyny ciężkiej jest zasadniczo droższa niż z etanu, w związku z czym unijne koszty produkcji są wyższe w porównaniu z Arabią Saudyjską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki, ponieważ oba te państwa stosują jako surowiec głównie etan.
- (33) Ponadto zastosowanie ceny azjatyckiej nie uwzględnia odmiennej sytuacji producenta zintegrowanego, takiego jak Yanpet, który produkuje zarówno etylen, jak i glikol etylenowy.
- (34) Komisja przyznała, że istnieją różnice w produkcji etylenu, ale nie uznała, że taka różnica w kosztach surowców powoduje, iż sytuacja przemysłu Unii i Królestwa Arabii Saudyjskiej jest radykalnie odmienna i nieporównywalna.
- (35) W związku z tym Komisja uznała, że skarżący, biorąc pod uwagę dostępne mu informacje, przedstawił wystarczające dowody na istnienie dumpingu uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

1.3.2. Uwagi dotyczące szkody

- (36) SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej stwierdziły, że zawarte w skardze wnioski o traktowanie na zasadzie poufności, m.in. dotyczące całkowitej konsumpcji glikolu etylenowego w Unii oraz wskaźników makroekonomicznych opartych na danych dotyczących 12 unijnych producentów glikolu etylenowego, były nieuzasadnione. Ponadto SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że skarżący nie przedstawił niepoufnych streszczeń informacji przekazanych z zachowaniem zasad poufności, takich jak informacje dotyczące rynku sprzedaży wewnętrznej. Argumentowano również, że ograniczone ujawnienie informacji przez skarżącego oraz brak egzekwowania przez Komisję jasnych zasad dotyczących sposobu postępowania z informacjami poufnymi naruszają prawo do obrony przysługujące Królestwu Arabii Saudyjskiej.
- (37) Komisja uznała, że wersja skargi udostępniona do wglądu zainteresowanym stronom zawiera wszystkie istotne dowody oraz niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufnym traktowaniem w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania. W art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 6 ust. 5 porozumienia antydumpingowego WTO przewidziano ochronę informacji poufnych w sytuacji, w której ujawnienie takich informacji stworzyłoby znaczącą przewagę konkurencyjną konkurenta lub miałyby znacząco negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje otrzymała te informacje. Do tych kategorii informacji należą informacje objęte poufnym traktowaniem i dostarczone w załącznikach do skargi. W każdym razie skarżący ujawnił dodatkowe informacje w tym zakresie.
- (38) Misja Królestwa Arabii Saudyjskiej zakwestionowała włączenie przywozu do Zjednoczonego Królestwa do skargi i do zakresu dochodzenia.

- (39) W dniu 31 stycznia 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej. Unia i Zjednoczone Królestwo wspólnie uzgodniły okres przejściowy, w którym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii, a który zakończył się w dniu 31 grudnia 2020 r. ⁽³⁾ Skarga opierała się na danych dotyczących UE-28, ponieważ została złożona przed upływem okresu przejściowego. Od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w postępowaniach dotyczących ochrony handlu. W związku z tym dochodzenie przeprowadzono na podstawie danych dotyczących UE-27.
- (40) SABIC uważało, że istnieje szereg otwartych kwestii dotyczących wiarygodności stałych obliczeń oraz ogólnej reprezentatywności skarżących. W tym zakresie SABIC twierdziło, że jeden ze skarżących konsekwentnie przywoził glikol etylenowy z Królestwa Arabii Saudyjskiej, a zatem nie powinien on być objęty skargą. Ponadto przedsiębiorstwo powiązane z popierającym producentem unijnym również dokonywało przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej, a zatem jeżeli przedsiębiorstwa te ponosiły szkodę, była to szkoda powstała z własnej winy. SABIC twierdziło również, że inny producent glikolu etylenowego zwrócił się do SABIC z prośbą o wprowadzenie glikolu etylenowego pochodzącego z Królestwa Arabii Saudyjskiej na rynek Unii. Ponadto SABIC twierdziło, że BASF SE i Ineos Lavera nie są skarżącymi oraz że ograniczona liczba producentów unijnych, którzy wchodzili w skład skarżącego, budziła wątpliwości co do ich reprezentatywności. SABIC twierdziło również, że Komisja powinna zbadać przyczynę, która doprowadziła do niewłączenia przedsiębiorstwa IQOXE do skargi, aby upewnić się, że wykluczenie IQOXE nie zostało dokonane na podstawie innej niż incydent, który miał miejsce w styczniu 2020 r. Oxyde podniosło również kwestię braku współpracy ze strony pozostałych producentów unijnych.
- (41) Komisja przypomina, że w ramach badania stopnia poparcia dla skargi lub sprzeciwu wobec niej skontaktowano się ze wszystkimi producentami unijnymi wymienionymi w skardze i w inny sposób znanymi Komisji przed wszczęciem postępowania. Obliczenia te opierały się na ilościach wyprodukowanego glikolu etylenowego przedstawionych w indywidualnych zgłoszeniach tych producentów i stowarzyszeń producentów oraz na informacjach zawartych w skardze, która zawiera również informacje na temat całkowitej produkcji unijnej. W związku z tym na etapie wszczęcia postępowania stwierdzono, że spełnione są warunki określone w art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (42) Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego producenci powiązani z eksporterami lub importerami albo sami będący importerami produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych, mogą zostać wyłączeni z przemysłu Unii, jeżeli ich związek z eksporterami lub importerami produktu przywiezionego po cenach dumpingowych lub z ich przywozem jest na tyle duży, że powoduje, iż postępują odmiennie od producentów niepowiązanych. W ramach analizy przeprowadzonej przed wszczęciem postępowania nie znaleziono powodów, aby wykluczyć któregokolwiek ze skarżących producentów z definicji przemysłu Unii. Ponadto Komisja oceniła ten aspekt podczas dochodzenia, jak stwierdzono w motywach 135–140. Jeżeli chodzi o twierdzenie, że BASF SE i Ineos Lavera nie są objęci skargą, jest ono niezgodne z faktami. Ci dwaj producenci są objęci skargą, jak wskazano w załączniku A-1 do wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności.
- (43) SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że nie było faktycznych ani prawnych podstaw do łączenia przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej z przywozem z USA oraz że na przywóz ten wpływała inna dynamika, wykazywał on inne tendencje w Unii i cena przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie powodowała podjęcia cen unijnych w odróżnieniu od przywozu z USA.
- (44) Po przeprowadzeniu odpowiedniej analizy Komisja stwierdziła, na podstawie dostępnych informacji i danych statystycznych, że warunki kumulacji państw, których dotyczy postępowanie, zostały spełnione na etapie składania skargi. Stwierdzono, że marginesy dumpingu przekraczają poziom *de minimis*. Jak wynika z dostępnych oficjalnych danych statystycznych dotyczących przywozu, przywóz towarów po cenach dumpingowych nie był nieznaczny (powyżej poziomu *de minimis*) w ujęciu realnym dla wszystkich państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto glikol etylenowy jest towarem, a konkurencja między produktami przywożonymi z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA a produktami przemysłu Unii jest identyczna i ściśle oparta na cenie, niezależnie od kanałów sprzedaży. Brak podjęcia cenowego w skardze w odniesieniu do przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie oznacza, że nie ma on wpływu na ceny. W związku z tym na etapie wszczęcia postępowania stwierdzono, że spełnione są warunki określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (45) SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że skarżący nie dokonał obiektywnej oceny szkody zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a istnienie istotnej szkody nie zostało poparte informacjami faktycznymi. Ocena szkody i związku przyczynowego na podstawie porównania danych za różne okresy, tj. styczeń – grudzień 2017 r., 2018 r. i 2019 r. oraz kwiecień 2019 r. – marzec 2020 r., nie dawała dokładnego i bezstronnego obrazu sytuacji, gdyż rok 2019 i OD w dużej mierze pokrywają się sobą; zamiast tego należało zbadać dane za

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

okresy kwiecień – marzec 2016/2017, 2017/2018, 2018/2019 i 2019/2020 w celu oceny szkody i związku przyczynowego. Ponadto argumentowano, że porównanie było zniekształcone z powodu sezonowego i cyklicznego charakteru sprzedaży glikolu etylenowego. Twierdzono również, że dane makroekonomiczne przedstawione przez skarżącego w odniesieniu do przemysłu krajowego jako całości wykazały, że osiągał on dobre wyniki w okresie badanym, podczas gdy mikrowskaźniki, które dotyczyły wyłącznie skarżącego, wykazywały gorsze wyniki w porównaniu z pozostałymi unijnymi producentami glikolu etylenowego, co również wzbudziło obawy odnośnie do reprezentatywności skarżącego. Ponadto argumentowano, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na to, że jego rentowność spadła z powodu presji ze strony przywozu, który spowodował spadek cen w szybszym tempie w porównaniu z kosztami surowców. SABIC twierdziło również, że skarżący nie przedstawił dokładnego obrazu sytuacji, ponieważ obliczył jedynie rentowność sprzedaży niepowiązanym klientom, oraz że skarżący nie przedstawił odpowiedniego uzasadnienia wyłączenia rynku sprzedaży wewnętrznej z konsumpcji w Unii. Ponadto SABIC twierdziło, nie przedstawiając dowodów, że wysokie marże rentowności odnotowane przez przemysł Unii w latach 2017 i 2018 w sprzedaży krajowej niepowiązanym klientom mogły być konsekwencją kartelu, który działał do 2017 r., a zatem stosowanie marży zysku w wysokości 18 % do analizy zaniżania cen nie byłoby właściwe, biorąc pod uwagę, że rentowność ta opiera się na danych z 2016 r., kiedy kartel był w szczycie aktywności. Misja Królestwa Arabii Saudyjskiej stwierdziła również, że wątpliwości budzi obliczanie marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach na podstawie zysku, który nie wydaje się opierać na rozsądnej rentowności.

- (46) Na wstępie należy przypomnieć, że ustalenie *prima facie* istotnej szkody wymaga zbadania między innymi istotnych czynników opisanych w art. 5 ust. 2 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stanowi, że skarga musi zawierać informacje na temat zmian w wielkości przywozu, w odniesieniu do którego zarzuca się przywóz po cenach dumpingowych, jego wpływu na ceny produktu podobnego na rynku Unii i wpływu na przemysł Unii, co potwierdzają istotne (niekonieczne wszystkie) czynniki i wskaźniki oddziałujące na sytuację przemysłu unijnego, takie jak wymienione w art. 3 ust. 3 i 5. W art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego zaznaczono, że wykaz nie jest wyczerpujący, a żaden z tych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki. W związku z tym nie wszystkie czynniki muszą wykazywać pogorszenie w celu ustalenia *prima facie* istotnej szkody. Ponadto istnienie innych czynników, które mogą mieć wpływ na sytuację przemysłu unijnego, nie musi oznaczać, że skutki przywozu produktu po cenach dumpingowych dla tego przemysłu nie są istotne.
- (47) W szczegółowej analizie szkody zawartej w skardze Komisja wykazała, że istniały wystarczające dowody wskazujące na zwiększoną penetrację rynku Unii (zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym) przez przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA po cenach, które podcinają (w przypadku przywozu z USA) i znacznie zaniżają ceny własne przemysłu Unii. Wydaje się, że miało to istotnie szkodliwy wpływ na sytuację przemysłu Unii, czego dowodem jest na przykład spadek produkcji, sprzedaży i udziału w rynku, pogorszenie się wyników finansowych lub poziom cen stosowanych przez przemysł Unii. Jeśli chodzi o wniosek dotyczący okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem, praktyką Komisji jest wybieranie okresu dochodzenia obejmującego jeden rok i poprzednie trzy lat kalendarzowe, również na etapie składania skargi. W odniesieniu do uwag SABIC na temat sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, skarżący przedstawił dowody dotyczące tego rodzaju sprzedaży. W konsekwencji przeprowadzono badanie całości rynku oraz, w przypadku niektórych aspektów analizy szkody, skupiono się na wolnym rynku. Późniejsza analiza posiadanych przez Komisję informacji wykazała między innymi rozdzielanie wolnego rynku od rynku sprzedaży wewnętrznej. W odniesieniu do twierdzenia, że obliczenie rentowności zaniżania cen nie było dokładne, ponieważ opierało się na nieracjonalnej marży zysku, należy zauważyć, że Komisja była usatysfakcjonowana dowodami dotyczącymi zaniżania cen przedstawionymi przez skarżącego i uznała je za wystarczające dowody *prima facie*.
- (48) Mitsubishi twierdziło, że rok 2017 mógł być wyjątkowy dla przemysłu Unii i dlatego rok 2017 nie mógł być odpowiednim rokiem odniesienia dla oceny szkody, a okres badany w skardze powinien zostać rozszerzony na wcześniejsze lata. Ponadto Mitsubishi argumentowało, że stosowanie w przemyśle umów na okres od jednego roku do dwóch lat może również wymagać oceny w dłuższym okresie. Mitsubishi twierdziło, że ze skargi wynika, iż w okresie objętym dochodzeniem przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej nie powodował podcięcia cenowego na poziomie ogólnym oraz że wymóg przedstawienia dowodów na istotne podcięcie cenowe był szczególnie ważny w omawianym przypadku, biorąc pod uwagę, że większość sprzedaży odbywa się na podstawie umów, których okres obowiązywania wynosi zazwyczaj jeden rok lub dwa lata. Komisja uznała, że żaden z zarzutów Mitsubishi nie podważa ustalenia, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania antydumpingowego. Nie wystąpiło żadne wyjątkowe zdarzenie, które uzasadniałoby przedłużenie okresu badanego na okres przed dniem 1 stycznia 2017 r. Okres badany pozwala na uwzględnienie specyfiki umów jednorocznych lub dwuletnich. Skarga rzeczywiście zawierała wystarczające dowody na to, że przywóz towarów po cenach dumpingowych miał istotnie szkodliwy wpływ na sytuację przemysłu Unii, a Komisja była usatysfakcjonowana dowodami podcięcia cenowego przedstawionymi przez wnioskodawcę, jak również dowodami zaniżania cen i sprzedaży poniżej kosztów przemysłu Unii.

- (49) SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że skarżący nie wykazał istnienia związku przyczynowego zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ skarżący zbadał jedynie wpływ cen, a nie korelację między wielkością przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA. Argumentował on ponadto, że wielkość przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej zmniejszyła się w okresie badanym oraz że ceny przywozu towarów z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie mogły mieć negatywnego wpływu na skarżącego, ponieważ nie doszło do podcięcia cenowego.
- (50) Skarżący przeanalizował wpływ wielkości w ujęciu skumulowanym, ponieważ na tym etapie spełnione były warunki określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jednoczesne pogorszenie się sytuacji przemysłu Unii i zwiększona penetracja przywozu towarów po cenach dumpingowych zdecydowanie wskazują na istnienie związku przyczynowego. Brak podcięcia cenowego nie oznacza, że ceny eksportowe nie mogły wyrządzić szkody, skoro ceny przemysłu Unii były wynikiem silnej presji cenowej wywieranej przez przywóz tanich towarów po cenach dumpingowych. Kluczowym czynnikiem dla ustalenia szkody i związku przyczynowego jest fakt, że producenci unijni nie mieli innego wyjścia, jak tylko obniżyć ceny sprzedaży, aby bronić swojego udziału w rynku i utrzymać rozsądny poziom produkcji. Ponadto sytuację przemysłu Unii pogorszył fakt, że towary przywożone po cenach dumpingowych sprzedawano na otwartym i przejrzystym rynku, na którym ceny były dobrze znane, co zmusiło przemysł Unii do obniżenia cen sprzedaży w celu ograniczenia utraty udziału w rynku.
- (51) SABIC i misja Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że skarżący nie zbadał innych przyczyn szkody, takich jak skutki istnienia kartelu nabywców etylenu, który działał co najmniej do marca 2017 r., a efekty jego działalności prawdopodobnie widoczne były również po tej dacie. SABIC podkreśliło inne czynniki, takie jak: (i) brak konkurencyjności przemysłu Unii, ponieważ średni koszt produkcji w Unii był wyższy niż na Bliskim Wschodzie i w Ameryce Północnej; (ii) malejący udział tlenu etylenu wykorzystywanego do produkcji glikolu etylenowego na korzyść innych pochodnych tlenu etylenu; (iii) zwiększenie przywozu politereftalanu etylenu, co miało bezpośredni wpływ na konsumpcję glikolu etylenowego; (iv) szkoda powstała z własnej winy spowodowana przywozem glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej. SABIC twierdziło zatem, że nie ujawniając nawet wymienionych powyżej innych znanych przyczyn szkody i nie przeprowadzając tzw. analizy nieprzypisania, skarżący nie spełnił wymogów określonych w art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Mitsubishi twierdziło również, że domniemaną szkodę można przypisać (i) światowemu spadkowi cen glikolu etylenowego; (ii) brakowi konkurencyjności przemysłu Unii, a nie domniemanemu dumpingowi. Twierdziło również, że nieskarżący producenci unijni radzili sobie lepiej niż skarżący producenci unijni i obecnie odnotowują poprawę sytuacji.
- (52) Analiza Komisji potwierdziła, że żaden z wymienionych elementów – bez względu na to, czy są one zgodne ze stanem faktycznym – nie podważa wniosku, że istniały wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do kwestii, że przywóz towarów po cenach dumpingowych miał istotnie szkodliwy wpływ na sytuację przemysłu Unii.
- (53) CIRFS twierdziło, że skargi powinny obejmować negatywne konsekwencje pandemii COVID-19 jako czynnik powodujący szkodę w 2020 r., błędnie stwierdzając, że okres objęty dochodzeniem w skardze obejmował okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.
- (54) W rzeczywistości okres objęty dochodzeniem dotyczącym skargi rozpoczął się w dniu 1 kwietnia 2019 r. i zakończył w dniu 31 marca 2020 r., a zatem wpływ pandemii COVID-19 byłby odczuwalny dla przemysłu Unii po okresie objętym dochodzeniem.
- (55) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja potwierdziła, że skarżący przedstawił wystarczające dowody istnienia dumpingu, szkody i związku przyczynowego, spełniając tym samym wymogi określone w art. 5.2 porozumienia antydumpingowego i art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Skarga spełniała zatem wymogi dotyczące wszczęcia postępowania.
- (56) Komisja uwzględniła wszystkie pozostałe istotne uwagi i odniosła się do nich w poniższych punktach.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (57) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (58) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktów podobnych w Unii zgłoszonej przez producentów unijnych w kontekście analizy sytuacji przeprowadzonej przed wszczęciem postępowania. Wspomniana próba obejmowała trzech producentów unijnych, z których dwóch było ze sobą powiązanych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła 64,1 % całkowitej produkcji unijnej i 65 % całkowitej sprzedaży unijnej. Próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu unijnego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (59) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (60) Dwóch importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki

- (61) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Stanów Zjednoczonych Ameryki o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (62) Pięciu producentów eksportujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z dwóch grup producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących stanowiły około 55 % przywozu ze Stanów Zjednoczonych do UE-27 w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz Stanów Zjednoczonych Ameryki. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została potwierdzona.

1.4.4. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Królestwie Arabii Saudyjskiej

- (63) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Królestwie Arabii Saudyjskiej do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Królestwa Arabii Saudyjskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (64) Czterech producentów w Królestwie Arabii Saudyjskiej przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Jeden z nich nie zgłosił jednak wywozu w okresie objętym dochodzeniem, natomiast pozostali trzej są ze sobą powiązani, ponieważ dwóch z nich prowadzi produkcję w Królestwie Arabii Saudyjskiej w ramach umowy *joint venture* z trzecim producentem. W związku z powyższym Komisja podjęła decyzję o niestosowaniu kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących w Królestwie Arabii Saudyjskiej.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zdalne kontrole krzyżowe

- (65) Kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów niepowiązanych, użytkowników i producentów eksportujących udostępniono w internecie ⁽⁴⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (66) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja otrzymała od wszystkich trzech objętych próbą producentów unijnych, dwóch importerów niepowiązanych (Helm i Oxyde), siedmiu użytkowników (Arteco, Indorama Group, Neo Group, Novapet, PlastiVerd, Selenis, SIR Industriale) oraz ośmiu producentów eksportujących (Lotte Chemical Louisiana LLC, MEGlobal Americas Inc, Saudi Kayan Petrochemical Company, Yanbu National Petrochemical Company, Eastern Petrochemical Company, Saudi Yanbu Petrochemical Company, Arabian Petrochemical Company, Jubail United Petrochemical Company).
- (67) Komisja zgromadziła i zweryfikowała krzyżowo wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu i określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) ⁽⁵⁾ Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych w lokalach przedsiębiorstw objętych próbą i współpracujących użytkowników. W zamian Komisja przeprowadziła kontrole krzyżowe na odległość dotyczące informacji przekazanych przez poniższe przedsiębiorstwa za pośrednictwem wideokonferencji:

producenci unijni:

— BASF Antwerpen N.V., Belgia (i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe BASF SE)

⁽⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2485

⁽⁵⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- INEOS NV, Belgium (i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe INEOS Europe AG)
- INEOS Manufacturing Deutschland GmbH, Niemcy (i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe INEOS Europe AG)

producenci eksportujący w Stanach Zjednoczonych Ameryki:

- Lotte Chemical Louisiana LLC
- MEGlobal Americas Inc

powiązane przedsiębiorstwa handlowe, importerzy i podmioty przetwarzające:

- MEGlobal International FZE, Zjednoczone Emiraty Arabskie
- MEGlobal Europe GmbH, Szwajcaria
- Equipolymers GmbH, Niemcy

producenci eksportujący w Królestwie Arabii Saudyjskiej:

- Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)
- Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)
- Eastern Petrochemical Company (Sharq)
- Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)
- Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)
- Jubail United Petrochemical Company (United)

przedsiębiorstwa handlowe powiązane z producentami eksportującymi w Królestwie Arabii Saudyjskiej:

- Saudi Basic Industries Corporation (SABIC), Królestwo Arabii Saudyjskiej

powiązane przedsiębiorstwa handlowe, importerzy i podmioty przetwarzające:

- SABIC Petrochemicals B.V., Niderlandy
- SABIC Italia Srl, Włochy
- Exxon Mobil Petroleum & Chemical BV, Niderlandy.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (68) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (69) CPME twierdziło, że okres objęty dochodzeniem wybrany przez Komisję nie obejmował okresu bezpośrednio poprzedzającego wszczęcie dochodzenia, jak wymaga tego art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. CPME argumentowało, że ponieważ dochodzenie wszczęto w dniu 14 października 2020 r., okres od lipca do września 2020 r. należało włączyć do okresu objętego dochodzeniem. CPME utrzymywało, że okres od stycznia 2020 r. do czerwca 2020 r. włączony do okresu objętego dochodzeniem został zniekształcony w wyniku pandemii COVID-19. W związku z tym CPME uznało, że Komisja powinna gromadzić dane dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem do celów oceny szkody i interesu Unii.
- (70) Komisja dysponuje swobodą uznania odnośnie do wyboru okresu objętego dochodzeniem. W tym przypadku wybrany okres ma podwójną zaletę: jest bezpośrednio związany z datą wszczęcia postępowania i opiera się na okresie półrocznym, co ułatwia współpracę przedsiębiorstw, a tym samym zapewnia dokładność i adekwatność ustaleń. Skutki pandemii COVID-19 są analizowane pod kątem związku przyczynowego, co może być istotne w odniesieniu do czynników, które mogą osłabiać ten związek. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (71) Produktem objętym postępowaniem jest glikol etylenowy (aktualny numer WE 203-473-3), pochodzący ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej, obecnie objęty kodem CN ex 2905 31 00 (kod TARIC 2905 31 00 10) („produkt objęty postępowaniem”).
- (72) Glikol etylenowy jest również znany jako etanodiol i 1,2-etanodiol.
- (73) Produkcja glikolu etylenowego zaczyna się od różnych surowców (etan, propan, NGL, butan) wykorzystywanych do produkcji etylenu. Otrzymany etylen miesza się z tlenem w celu uzyskania tlenku etylenu, a następnie z wodą w celu uzyskania glikolu etylenowego.
- (74) Glikol etylenowy jest surowcem dostępnym w handlu w dwóch różnych gatunkach: włóknotwórczym i czystym technicznie. Gatunek włóknotwórczy charakteryzuje się wysoką czystością (99,9 %), natomiast gatunek czysty technicznie ma niższy poziom czystości.
- (75) Gatunek włóknotwórczy glikolu etylenowego jest wykorzystywany głównie do produkcji politereftalanu etylenu, włókien poliestrowych, żywic i folii. Czysty technicznie glikol etylenowy jest wykorzystywany głównie w sektorze motoryzacyjnym jako środek zapobiegający zamarzaniu. Dodatkowe zastosowania glikolu etylenowego obejmują nośniki ciepła, płyny przeciwbłędzeniowe, powierzchniowo powlekanie, nienasycone żywice poliestrowe, poliole poliestrowe oraz odwodornienie gazu ziemnego.

2.2. Produkt podobny

- (76) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie; oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (77) Komisja uznała zatem, że na tym etapie są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (78) SABIC twierdziło, że zakres produktu był zbyt szeroki, i wniosło o wyłączenie z dochodzenia „pozagatunkowego glikolu etylenowego”, argumentując, że produkt ten nie jest porównywalny z glikolem etylenowym najwyższego gatunku („gatunkowym”) i nie stanowi dla niego konkurencji. Ponadto SABIC argumentowało, że gdyby Komisja postanowiła nie wyłączać pozagatunkowego glikolu etylenowego z zakresu dochodzenia, powinna zmienić sposób konstruowania numeru kontrolnego produktu („PCN”), aby objąć nim również pozagatunkowy glikol etylenowy.
- (79) Pozagatunkowy glikol etylenowy nie jest produktem innego rodzaju, lecz glikolem etylenowym o obniżonej jakości spowodowanej natlenieniem, które nastąpiło w wyniku błędu podczas transportu. Producenci glikolu etylenowego nie wytwarzają takiego produktu celowo. W zależności od stopnia obniżenia jakości pozagatunkowy glikol etylenowy można albo wyrzucić, albo mieszać z glikolem etylenowym najwyższego gatunku i wykorzystać w niektórych zastosowaniach, takich jak chłodziwo silnika w przemyśle motoryzacyjnym. W związku z tym argument ten został odrzucony i nie było potrzeby zmiany numeru kontrolnego produktu.

3. DUMPING

3.1. Królestwo Arabii Saudyjskiej

- (80) Producentów eksportujących z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie objęto kontrolą wyrwykową. Jedyna grupa przedsiębiorstw, SABIC, posiada sześć jednostek produkcyjnych i każdą z nich sprawdzono osobno pod kątem kosztów produkcji. Tylko jedna z sześciu jednostek produkcyjnych produkowała na rynek krajowy, w związku z czym to jej koszty produkcji wykorzystano do obliczenia wartości normalnej. Zarówno sprzedaż krajową, jak i wywóz do Unii zbadano jednak na poziomie grupy przedsiębiorstw.

3.1.1. Wartość normalna

- (81) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku grupy producentów eksportujących jest reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączną sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym uznano za reprezentatywną.
- (82) Biorąc pod uwagę fakt, że na rynku krajowym sprzedawany był tylko jeden rodzaj produktu, który był również wywożony do Unii, Komisja nie musiała sprawdzać reprezentatywności na poziomie rodzaju produktu.
- (83) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (84) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (85) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (86) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży lub
  - średnia ważona cena jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.

3.1.2. Dostosowanie kosztów produkcji

- (87) Współpracujący producenci eksportujący kupują surowiec, w szczególności propan, do produkcji glikolu etylenowego od Saudi Aramco – przedsiębiorstwa powiązanego, będącego własnością państwa i mającego monopol na dostawy w tym kraju.
- (88) SABIC było własnością Państwowego Funduszu Inwestycyjnego Królestwa Arabii Saudyjskiej, podmiotu rządowego, do końca czerwca 2020 r., kiedy to 70 % udziałów w funduszu wykupiło Saudi Aramco. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej posiada 95,8 % udziałów w Saudi Aramco, a prezes Aramco od 2016 r., Jego Ekscelencja Yasir O. Al-Rumayyan, od 2015 r. pełni również funkcje prezesa i dyrektora Państwowego Funduszu Inwestycyjnego. W związku z tym oba przedsiębiorstwa uznaje się za powiązane, ponieważ rząd jest udziałowcem przedsiębiorstwa, a Jego Ekscelencja Yasir O. AL Rumayyan jest prezesem/dyrektorem w obu przedsiębiorstwach.
- (89) Ze względu na to powiązanie, zakupów surowców nie można uznać za dokonywane w zwykłym obrocie handlowym, a zatem nie można ich wykorzystać do ustalenia wartości normalnej. W szczególnym przypadku propanu (surowca wykorzystywanego do produkcji etylenu, a następnie glikolu etylenowego) ceny ustala rząd, biorąc pod uwagę działalność powiązanych z nim przedsiębiorstw. Powiązanie to ma zatem bezpośredni wpływ na ceny w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (90) W związku z tym Komisja dokładnie przeanalizowała zakupy surowców i zastosowała metodę opisaną poniżej w celu obliczenia wartości normalnej. SABIC kupuje propan od Saudi Aramco po ustalonej przez rząd cenie stałej o 20 % niższej od japońskiej ceny propanu ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ <http://www.jadwa.com/en/download/petrochemicals-and-the-vision-2030/research-13-1-1-1-1-1-1> (data uzyskania dostępu: 11 maja 2021 r.).

- (91) Zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach księgowych zainteresowanej strony, są one dostosowywane lub ustalane na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym państwie lub, w przypadku gdy takie informacje nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystywane, na każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków.
- (92) Komisja ustaliła, że kosztu surowca w postaci propanu nie odzwierciedlono w sposób odpowiedni w dokumentacji SABIC ze względu na powiązanie tego przedsiębiorstwa z dostawcą. Dlatego też Komisja zdecydowała się dostosować koszt propanu poprzez podniesienie ceny płaconej przez SABIC na rzecz Saudi Aramco, aby zlikwidować 20-procentowy rabat i doprowadzić ją do poziomu wartości odniesienia stosowanej przez rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej.
- (93) Na podstawie dostosowań kosztów propanu Komisja dostosowała koszt etylenu wykorzystywanego przez SABIC w kosztach produkcji glikolu etylenowego.
- (94) Na podstawie dostosowanych kosztów produkcji analiza sprzedaży krajowej wykazała, że mniej niż 80 % całkowitej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była niższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

3.1.3. Cena eksportowa

- (95) Glikol etylenowy wywożony do Unii z Królestwa Arabii Saudyjskiej był produkowany przez sześciu producentów eksportujących, z których dwóch to spółki *joint venture* z ExxonMobil i SPDC (przedsiębiorstwo powiązane z Mitsubishi Corporation). Glikol etylenowy jest następnie wywożony za pośrednictwem trzech różnych sieci powiązanych przedsiębiorstw handlowych i importerów w Unii: jednej dla SABIC, jednej dla ExxonMobil i jednej dla SPDC.
- (96) Cenę eksportową ustalono na podstawie ceny, po której produkt przywożony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedaniem, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.
- (97) W odniesieniu do marży zysku, ze względu na poufność danych współpracujących importerów niepowiązanych, Komisja tymczasowo postanowiła oprzeć się na marży zysku zastosowanej w poprzednim postępowaniu dotyczącym innego produktu chemicznego wytwarzanego przez podobny przemysł i przywożonego w podobnych okolicznościach, a mianowicie na marży zysku wynoszącej 6,89 % ⁽⁷⁾, ustalonej w niedawnym dochodzeniu w sprawie (poli)alkoholi winylowych (PVA). Na tym etapie ta marża zysku jest najbardziej obiektywną podstawą do skutecznego oszacowania wolnorynkowej ceny eksportowej.
- (98) Podczas dochodzenia skarżący przedstawił dokumentację, na podstawie której miał powody sądzić, że Lotte i Mitsubishi zawarły pewną formę stowarzyszenia lub porozumienia kompensacyjnego w odniesieniu do dystrybucji i sprzedaży glikolu etylenowego, między innymi w Unii. W związku z tym skarżący zauważył, że w przypadkach, w których wydaje się, że cena eksportowa jest niewiarygodna z powodu istnienia stowarzyszenia lub porozumienia kompensacyjnego między eksporterem a importerem lub osobą trzecią, cena eksportowa może być skonstruowana na podstawie ceny, po której produkty przywożone są po raz pierwszy odsprzedawane niezależnemu nabywcy.
- (99) Lotte stanowczo zaprzeczyło, by pozostawało w stowarzyszeniu z Mitsubishi w zakresie dystrybucji i sprzedaży glikolu etylenowego, między innymi na terytorium Unii. Informacje przekazane przez skarżącego były nieaktualne i odnosiły się do 2015 r., kiedy to trwały rozmowy między Lotte i Mitsubishi dotyczące możliwości rozpoczęcia działalności jako spółka *joint venture*, do czego jednak nie doszło. Lotte i Mitsubishi nie są zatem ze sobą powiązane.
- (100) Mitsubishi stwierdziło, że informacje, do których odnosi się skarżący, są nieaktualne i że nie jest ono powiązane z Lotte w rozumieniu rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo wyjaśniło, że pomiędzy Mitsubishi Corporation a Lotte nie istnieją żadne porozumienia kompensacyjne, które mogłyby sprawić, że ceny sprzedaży eksportowej glikolu etylenowego stosowane przez Lotte wobec Mitsubishi nie są cenami stosowanymi w zwykłym obrocie handlowym.

⁽⁷⁾ Motyw 352 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1).

- (101) Ze względu na ramy czasowe dochodzenia Komisja nie mogła zbadać tych argumentów w pełni na tym etapie i będzie dalej badać tę kwestię na potrzeby ostatecznego ustalenia, w tym w odniesieniu do jej dopuszczalności.

3.1.4. Porównanie

- (102) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny ex-works.
- (103) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną i cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowania z tytułu kosztów ubezpieczenia krajowego, frachtu w Królestwie Arabii Saudyjskiej, prowizji, przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych w Królestwie Arabii Saudyjskiej, koszty frachtu morskiego, ubezpieczenia morskiego, należności celnych w UE, kosztów kredytu, pomocy technicznej, opłat bankowych, rabatów na koniec roku i innych świadczeń.

3.1.5. Margines dumpingu

- (104) Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (105) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w Królestwie Arabii Saudyjskiej Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych Eurostatu.
- (106) Poziom współpracy w omawianej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz współpracujących producentów eksportujących reprezentuje około 100 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustalić margines dumpingu dla wszystkich innych przedsiębiorstw na poziomie przedsiębiorstwa, które miało najwyższy margines dumpingu.
- (107) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	11,1 %
Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	11,1 %
Eastern Petrochemical Company (Sharq)	11,1 %
Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	11,1 %
Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	11,1 %
Jubail United Petrochemical Company (United)	11,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,1 %

3.2. Stany Zjednoczone Ameryki

3.2.1. Wartość normalna

- (108) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej w przypadku każdego objętego próbą producenta eksportującego jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.

- (109) Biorąc pod uwagę fakt, że na rynku krajowym sprzedawany był tylko jeden rodzaj produktu, który był również wywożony do Unii, Komisja nie musiała sprawdzać reprezentatywności na poziomie rodzaju produktu.
- (110) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (111) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (112) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (113) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub
  - średnia ważona cena jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.

3.2.2. Alokacja kosztów w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem

- (114) Na podstawie alokacji kosztów stosowanej przez przedsiębiorstwo w przeszłości analiza sprzedaży krajowej wykazała, że w przypadku Lotte Chemicals Louisiana LLC mniej niż 80 % całkowitej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była niższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (115) W przypadku MEGlobal Americas Inc mniej niż 80 % całkowitej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

3.2.3. Cena eksportowa

- (116) Producenci eksportujący objęci próbą dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych.
- (117) W przypadku producenta eksportującego, który wywoził produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (118) Jeżeli producent eksportujący dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego z siedzibą w Szwajcarii działającego jako importer, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski. W odniesieniu do ostatniej pozycji zastosowano taką samą marżę zysku, jak marża opisana w punkcie dotyczącym ceny eksportowej w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej.

3.2.4. Sposób konstruowania ceny eksportowej w przypadku sprzedaży powiązanemu podmiotowi przetwarzającemu w Unii

- (119) W przypadku MEGlobal Americas część sprzedaży tego przedsiębiorstwa dokonywanej przez jego powiązanego importera w Unii trafiała do niepowiązanych klientów, dlatego też zastosowano metodykę opisaną w pkt 3.2.3 powyżej.

- (120) Pewna część sprzedaży od powiązanego importera w Unii trafiała jednak do powiązanego podmiotu przetwarzającego glikol etylenowy, który następnie wytwarzał inny produkt (politereftalan etylenu) przeznaczony na sprzedaż innym stronom. Powiązany podmiot przetwarzający współpracował przy dochodzeniu i przekazał dane, o które się do niego zwrócono.
- (121) Biorąc pod uwagę, że nie ustalono ceny odsprzedaży na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła cenę eksportową na „innej uzasadnionej podstawie”, tj. na podstawie struktury kosztów dotyczącej politereftalanu etylenu.
- (122) Ustaloną w ten sposób cenę glikolu etylenowego wykorzystano następnie do obliczenia ceny eksportowej za pomocą metodyki przedstawionej w pkt 3.2.3 powyżej, biorąc pod uwagę obecność powiązanego importera.

3.2.5. Porównanie

- (123) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (124) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną i cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowania z tytułu kosztów przeładunku i załadunku, frachtu w kraju wywozu, frachtu morskiego, ubezpieczenia morskiego, należności celnych i innych opłat przywozowych, frachtu w Unii, kredytu oraz ubezpieczenia krajowego.

3.2.6. Marginesy dumpingu

- (125) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (126) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu zgodnie z art. 2 ust. 12, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %
MEGlobal Americas Inc	38,3 %

- (127) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten określono w oparciu o marginesy ustalone dla producentów eksportujących objętych próbą.
- (128) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono na 13,5 %.
- (129) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w USA Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z USA w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych Eurostatu.
- (130) W tym przypadku przywóz współpracujących producentów eksportujących stanowił ok. 59 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie marginesu ustalonego dla największej reprezentatywnej grupy transakcji na klienta przez współpracującego producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.

- (131) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %
MEGlobal Americas Inc	38,3 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	13,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,0 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (132) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 12 producentów lub 9 grup producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (133) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 942 911 ton. Komisja określiła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak dane skarżącego, które zweryfikowano krzyżowo pod kątem wiarygodności i kompletności w stosunku do informacji przekazanych przez producentów unijnych objętych próbą. Skarżący oszacował dane niewspółpracujących producentów unijnych na podstawie badań rynkowych. Jak wskazano w motywie 56, wszyscy trzej producenci unijni objęci próbą reprezentowali 64,1 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.
- (134) Na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego producenci, którzy są powiązani z saudyjskimi lub amerykańskimi eksporterami lub importerami albo sami są importerami produktu, w odniesieniu do którego zarzuca się przewóz po cenach dumpingowych, mogą zostać wyłączeni z przemysłu Unii. W art. 4 ust. 2 określono przypadki, gdy producentów uznaje się za powiązanych z eksporterem lub importerem.
- (135) SABIC twierdziło, że jeden ze skarżących regularnie dokonywał przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej i dlatego nie należy uznawać go za producenta unijnego.
- (136) W toku dochodzenia ujawniono, że to nie sam producent glikolu etylenowego dokonywał przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej, lecz dwa przedsiębiorstwa powiązane. Te przedsiębiorstwa powiązane dokonywały przywozu znikomych ilości glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej w okresie objętym dochodzeniem, aby doraźnie uzupełniać swoje dostawy. Wspomniane przedsiębiorstwa powiązane używają glikolu etylenowego. Komisja stwierdziła zatem, że nie ma powodu, aby wykluczyć tego producenta z przemysłu Unii.
- (137) Mitsubishi twierdziło, że jeden ze skarżących przywoził glikol etylenowy z państw, których dotyczy postępowanie, i dlatego nie należy uznawać go za producenta unijnego.
- (138) Dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwo to nie dokonywało przywozu produktu objętego postępowaniem z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Poprzednie przywozy były znikome i służyły doraźnemu uzupełnieniu produkcji. Komisja stwierdziła zatem, że nie ma powodu, aby wykluczyć tego producenta z przemysłu Unii.
- (139) SABIC twierdziło też, że przedsiębiorstwo powiązane z producentem popierającym skargę również zajmuje się przywozem glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej. Przedsiębiorstwo to nie współpracowało i nie istniały żadne inne dostępne dowody pozwalające Komisji stwierdzić, że należy je wyłączyć z definicji przemysłu Unii. W żadnym wypadku wyłączenie tego przedsiębiorstwa nie miałoby istotnego wpływu na określenie szkody i związku przyczynowego, biorąc pod uwagę jego ograniczony rozmiar.
- (140) Komisja zbadała również istniejące powiązania przemysłu Unii z eksporterami lub importerami produktu objętego postępowaniem. W toku dochodzenia wykazano, że jednym z głównych udziałowców niewspółpracującego producenta unijnego jest saudyjski producent glikolu etylenowego, a dwaj kolejni niewspółpracujący producenci unijni należą do amerykańskich producentów glikolu etylenowego. Zważywszy na brak współpracy ze strony tych przedsiębiorstw oraz brak innych dostępnych dowodów w tym zakresie, Komisja nie mogła stwierdzić, że należy je wyłączyć z definicji przemysłu Unii.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (141) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny powinno być uwzględnione w analizie.
- (142) Aby przedstawić jak najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja pozyskała dane dotyczące całej działalności związanej z glikolem etylenowym i ustaliła, czy produkcja była przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy do sprzedaży na wolnym rynku.
- (143) Komisja ustaliła, że około 7 % całkowitej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem stanowiła konsumpcja własna, jak pokazano w tabeli 1 poniżej. Rynek sprzedaży wewnętrznej zmalał w okresie badanym o 28 %.
- (144) Podział na sprzedaż na użytek własny oraz na wolnym rynku jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (145) Jeden z objętych próbą producentów glikolu etylenowego dokonuje wymiany części swojej produkcji w zamian za równoważną ilość tlenu etylenu na podstawie długoterminowej umowy swapowej, która obejmuje również opłatę za przekształcenie ustaloną w momencie podpisywania umowy swapowej. Wielkość glikolu etylenowego objęta tą umową jest uwzględniona w ocenie wskaźników makroekonomicznych, ale wyłączona ze wskaźników mikroekonomicznych, ponieważ opłata za przekształcenie otrzymywana przez objętego próbą producenta unijnego nie jest ustalana na podstawie warunków rynkowych. Uwzględnienie sprzedaży dokonywanej na podstawie tej umowy swapowej w ocenie wskaźników mikroekonomicznych nie miałoby jednak wpływu na tendencję w zakresie rentowności ani na wyciągnięcie wniosku, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, jak stwierdzono w motywach 197 i 206.
- (146) Komisja zbadała niektóre wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost gospodarczy; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (147) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii. Są to: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia i zdolność do pozyskania kapitału. Są one zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (148) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie łącznej sprzedaży w Unii określonej przez skarżącego oraz przywozu ze wszystkich państw trzecich według danych Eurostatu.
- (149) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

<i>Tabela 1</i>				
Konsumpcja w Unii (w tonach)				
	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	1 687 120	1 765 864	1 755 524	1 624 170
<i>Indeks</i>	100	105	104	96
Rynek sprzedaży wewnętrznej	164 452	163 791	140 637	119 102
<i>Indeks</i>	100	100	86	72
Wolny rynek	1 522 668	1 602 073	1 614 888	1 505 068
<i>Indeks</i>	100	105	106	99

Źródło: Eurostat, skarżący.

- (150) Ogółem konsumpcja na wolnym rynku w Unii była stosunkowo stabilna, gdyż spadła o 1 %. W latach 2017–2019 konsumpcja na rynku unijnym wzrosła o 6 % z 1 522 668 ton do 1 614 888 ton, a następnie zmalała w okresie objętym dochodzeniem o 6,8 % i osiągnęła poziom 1 505 068 ton, czyli niemal taki sam jak w 2017 r.

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (151) Komisja zbadała, czy przywóz glikolu etylenowego pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (152) Zgodnie z tym przepisem skutki przywozu z więcej niż jednego państwa powinny być oceniane w sposób łączny jedynie pod warunkiem, że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego państwa przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych państw nie jest nieznaczna oraz
  - łączna ocena skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywozonymi a unijnym produktem podobnym.
- (153) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej były powyżej progu *de minimis* określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosił 16,7 % w przypadku przywozu z USA i 24,2 % – z Królestwa Arabii Saudyjskiej.
- (154) Warunki konkurencji między towarami przywozonymi po cenach dumpingowych z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, towarami przywozonymi z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym były zbliżone. W szczególności produkty przywożone w coraz większym stopniu konkurują ze sobą oraz z glikolem etylenowym wytwarzanym w Unii, ponieważ glikol etylenowy jest towarem jednorodnym bardzo wrażliwym na ceny, który jest sprzedawany podobnym kategoriom klientów. Chociaż mogą istnieć pewne różnice dotyczące kanałów sprzedaży (przemysł Unii prowadzi sprzedaż bezpośrednio do niepowiązanych klientów, amerykańscy producenci eksportujący sprzedają bezpośrednio albo za pośrednictwem powiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych, a saudyjscy producenci eksportujący sprzedają głównie za pośrednictwem powiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych), najistotniejszym aspektem konkurencji jest najniższa cena, a nie wspomniane kanały sprzedaży.
- (155) Ponadto, jak stwierdzono w motywie 211, towary przywożone z obu państw sprzedawano po cenach znacznie poniżej kosztów ponoszonych przez przemysł Unii, co w podobny sposób przyczyniło się do zaniżania cen, którego doświadczył przemysł Unii, jak opisano w motywach 188–190.
- (156) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej został do celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.
- (157) SABIC twierdziło, że przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie należy łączyć z przywozem z USA, ponieważ (i) w przywozie z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA występują różne tendencje, (ii) „średnia jednostkowa wartość przywozu” z Królestwa Arabii Saudyjskiej jest 5 % wyższa od wartości przywozu z USA, (iii) producenci saudyjscy i amerykańscy sprzedają glikol etylenowy do UE, stosując różne kanały sprzedaży i po różnych cenach.
- (158) Komisja odrzuciła te argumenty. Decyzję o tym, czy przywóz należy oceniać łącznie, należy podjąć na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, które w tym przypadku zostały spełnione, jak podkreślono w motywach 153–155. SABIC nie poruszyło żadnych kwestii dotyczących kwestionowania stosowności badania przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej wraz z przywozem z USA.

4.4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (159) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.

(160) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2
Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	481 466	574 965	703 348	663 835
<i>Indeks</i>	100	119	146	138
Udział w rynku (%)	31,6	35,9	43,6	44,1
<i>Indeks</i>	100	114	138	139
Wielkość przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (w tonach)	57 919	73 681	209 013	270 508
<i>Indeks</i>	100	127	361	467
Udział w rynku (%)	3,8	4,6	12,9	18,0
<i>Indeks</i>	100	121	340	473
Wielkość przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej (w tonach)	423 547	501 284	494 335	393 327
<i>Indeks</i>	100	118	117	93
Udział w rynku (%)	27,8	31,3	30,6	26,1
<i>Indeks</i>	100	112	110	94

Źródło: Eurostat.

(161) W okresie badanym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszył się o 38 %. Wzrost udziału w rynku był jeszcze bardziej widoczny, ponieważ udział w rynku przywozu objętego dochodzeniem wzrósł o 12,5 punktu procentowego – z 31,6 % w 2017 r. do 44,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem konsumpcja była dość stabilna w porównaniu z 2017 r., gwałtowny wzrost udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, był wyraźnie ze szkodą dla innych uczestników rynku, w szczególności przemysłu Unii.

4.4.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

(162) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Należy wyjaśnić, że poziom tych cen statystycznych może różnić się od zweryfikowanych cen współpracujących producentów eksportujących jako takich, ponieważ większość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w szczególności w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej, dokonywana jest przez powiązanych importerów/powiązane przedsiębiorstwa handlowe. Informacje dotyczące tych ostatnich potwierdzają tendencje i ogólne poziomy, o których mowa poniżej.

(163) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3
Ceny importowe (EUR/t)

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Stany Zjednoczone Ameryki	747	775	508	441
<i>Indeks</i>	100	104	68	59
Królestwo Arabii Saudyjskiej	704	746	545	470
<i>Indeks</i>	100	106	77	67
Państwa, których dotyczy postępowanie	709	749	534	458
<i>Indeks</i>	100	106	75	65

Źródło: Eurostat.

- (164) W okresie badanym średnia cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszyła się o 35 %. Co więcej, w okresie badanym nastąpił spadek cen przywozu z obu państw, których dotyczy postępowanie, tj. o 41 % w przypadku USA i o 33 % w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej. Spadek ten był szczególnie widoczny w latach 2018–2019, kiedy to producenci eksportujący z USA zwiększyli swój udział w rynku o 8,3 punktu procentowego ze szkodą dla przemysłu Unii, podczas gdy saudyjscy producenci eksportujący utrzymali swój udział w rynku, również znacząco obniżając ceny.
- (165) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu naliczanych przez objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku Unii, skorygowanych do poziomu ex works; oraz
  - odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętych próbą producentów saudyjskich i amerykańskich na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (166) Porównania cen dokonano z podziałem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie wykazało średni ważony margines podjęcia cenowego wynoszący [10,7–13,0] % w przypadku przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej, podczas gdy na podstawie średniej ważonej wszystkich transakcji obu amerykańskich przedsiębiorstw objętych postępowaniem nie stwierdzono podjęcia cenowego ze strony przywozu z USA.
- (167) Z porównania cen sprzedaży w podziale według rodzaju produktu w przypadku transakcji na tym samym poziomie handlu w okresie objętym dochodzeniem wynika, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, podciął ceny przemysłu Unii o średnio [7,6–9,3] %.
- (168) Mając na uwadze, że produkt objęty postępowaniem jest towarem oraz że konkurencja opiera się w znacznym stopniu na samej cenie, a także że ceny produktu są bardzo przejrzyste (tzn. są znane na rynku), takie marginesy uznaje się za znaczące. Niewielka różnica cen sprawi, że nabywca zmieni dostawców. Potwierdziło się to również w odpowiedziach użytkowników. Ponadto, jak pokazano w tabelach 3 i 7, cena przywozu z obu państw, których dotyczy postępowanie, była poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.5. Uwagi ogólne

- (169) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na sytuację przemysłu unijnego w badanym okresie.
- (170) Jak wspomniano w motywie 58, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (171) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w przedłożonej przez skarżącego odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (172) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (173) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (174) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4
Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	1 165 543	1 171 349	997 626	942 911
<i>Indeks</i>	100	100	86	81
Moce produkcyjne (w tonach)	1 521 000	1 521 000	1 521 000	1 478 500
<i>Indeks</i>	100	100	100	97
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	76,6	77,0	65,6	63,8
<i>Indeks</i>	100	100	86	83

Źródło: Zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielona przez skarżącego.

- (175) Wielkość produkcji przemysłu Unii utrzymywała się na dość stabilnym poziomie do 2018 r., a następnie spadła o 14,4 % w 2019 r. w porównaniu z 2018 r. i o 5,4 % w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2019 r. Ten spadek wielkości produkcji zbiegł się z gwałtownym wzrostem wielkości przywozu i spadkiem cen importowych obserwowanym w 2019 r., jak pokazano w tabelach 2 i 3 powyżej. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się o 19 %.
- (176) Moce produkcyjne utrzymały się na niemal niezmiennym poziomie w okresie badanym. W okresie objętym dochodzeniem odnotowano ich nieznaczny spadek między innymi z powodu wypadku w zakładzie jednego z producentów unijnych w styczniu 2020 r. (*)
- (177) Wykorzystanie mocy produkcyjnych odzwierciedlało tendencję dotyczącą wielkości produkcji i w okresie badanym spadło o 13 punktów procentowych.

4.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (178) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5
Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym – zarówno na wolnym rynku, jak i na rynku sprzedaży wewnętrznej (w tonach)	1 106 652	1 105 241	972 515	889 779
<i>Indeks</i>	100	100	88	80
Udział w rynku (%)	65,6	62,6	55,4	54,8
<i>Indeks</i>	100	95	84	84
Sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej (w tonach)	164 452	163 791	140 637	119 102

(*) <https://www.icis.com/explore/resources/news/2020/01/16/10459681/explosion-at-reactor-caused-iqoxe-s-blast-death-toll-rises-to-three>

<i>Indeks</i>	100	100	86	72
Udział w rynku sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej (%)	9,7	9,3	8,0	7,3
<i>Indeks</i>	100	95	82	75
Sprzedaż na wolnym rynku (w tonach)	942 200	941 449	831 878	770 677
<i>Indeks</i>	100	100	88	82
Udział w rynku sprzedaży na wolnym rynku (%)	61,9	58,8	51,5	51,2
<i>Indeks</i>			83	83

Źródło: Eurostat, zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielona przez skarżącego.

- (179) Łączna sprzedaż w Unii spadła w okresie badanym o 20 %. Spadek ten, który rozpoczął się w 2019 r., nastąpił w otoczeniu równoczesnego znacznego wzrostu wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (180) Sprzedaż na rynek sprzedaży wewnętrznej również zmalała w okresie badanym o 28 %.
- (181) W okresie badanym łączna sprzedaż na wolnym rynku przez przemysł Unii spadła o 18 %. Tendencja w zakresie łącznej sprzedaży przemysłu Unii przełożyła się na spadek jego udziału w rynku o 8,3 punktu procentowego – z 55,8 % w 2017 r. do 47,5 % w okresie objętym dochodzeniem. W tym samym okresie państwa, których dotyczy postępowanie, zwiększyły swój udział w rynku z 31,6 % w 2017 r. do 44,1 % w okresie objętym dochodzeniem, co oznacza wzrost o ponad 12,5 punktu procentowego, jak stwierdzono w motywie 161.

4.5.2.3. Wzrost

- (182) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku świadczą o tym, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się ani w ujęciu bezwzględnym, ani w porównaniu do poziomu konsumpcji.

4.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (183) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

<i>Tabela 6</i>				
Zatrudnienie i wydajność				
	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	91	91	88	84
<i>Indeks</i>	100	100	97	92
Wydajność (w tonach na pracownika)	12 868	12 907	11 372	11 159
<i>Indeks</i>	100	100	88	87

Źródło: Zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielona przez skarżącego.

- (184) Z uwagi na pogarszającą się sytuację na rynku liczba pracowników przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 8 %. Ponadto, ponieważ produkcja zmniejszyła się jeszcze bardziej, w okresie badanym wydajność spadła o 13 %.

4.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (185) Wszystkie marginesy dumpingu przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i dużą wrażliwość cenową produktu objętego postępowaniem.
- (186) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne ⁽⁹⁾

4.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (187) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7
Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	[688–841]	[722–882]	[509–622]	[418–511]
<i>Indeks</i>	100	105	74	61
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej (EUR/t)	[652–796]	[706–862]	[509–623]	[446–545]
<i>Indeks</i>	100	108	78	68
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (EUR/t)	[688–841]	[722–883]	[508–620]	[415–507]
<i>Indeks</i>	100	105	74	60
Jednostkowe koszty produkcji (w EUR/t)	[552–675]	[568–694]	[557–681]	[478–584]
<i>Indeks</i>	100	103	101	87

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (188) Średnie jednostkowe ceny sprzedaży oferowane na wolnym rynku przez producentów unijnych niepowiązanym stronom spadły o 40 % w okresie badanym. Największy spadek cen w ujęciu rok do roku miał miejsce w 2019 r., kiedy to przywóz po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 38 %, a konsumpcja utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie.
- (189) Jednostkowy koszt produkcji producentów objętych próbą był dość stabilny w latach 2017–2019, a następnie zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem, aczkolwiek w tempie wolniejszym niż cena sprzedaży, głównie ze względu na niższy koszt etylenu, głównego surowca do produkcji glikolu etylenowego.
- (190) Świadczy to o znacznej presji cenowej spowodowanej gwałtownym wzrostem wielkości przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

⁽⁹⁾ Przedstawione w niniejszym rozporządzeniu dane, które uzyskano od objętych próbą przedsiębiorstw unijnych, mają formę przedziałów z uwagi na ryzyko zastosowania przez któreś z przedsiębiorstw objętych próbą inżynierii odwrotnej z wykorzystaniem danych jego konkurentów, szczególnie w świetle faktu, że dwa z trzech objętych próbą przedsiębiorstw są ze sobą powiązane.

4.5.3.2. Koszty pracy

(191) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8				
Średnie koszty pracy na pracownika				
	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	[94 277–115 227]	[95 581–116 821]	[100 232–122 506]	[98 732–120 672]
<i>Indeks</i>	100	101	106	105

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(192) Średnie koszty pracy na pracownika producentów unijnych objętych próbą wzrosły w okresie badanym o 5 %. Wzrost ten spowodowany jest głównie inflacją oraz niewielkim rocznym wzrostem wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w przemyśle chemicznym.

4.5.3.3. Zapasy

(193) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9				
Zapasy				
	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu badanego (tony)	[12 167–14 871]	[29 408–35 944]	[16 833–20 573]	[17 231–21 060]
<i>Indeks</i>	100	242	138	142
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (w %)	[1,7–2,0]	[4,0–4,9]	[2,6–3,2]	[2,7–3,3]
<i>Indeks</i>	100	239	155	162

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(194) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przypadku producentów unijnych objętych próbą wzrósł w okresie badanym o 42 %.

(195) Stan zapasów jako wartość procentowa produkcji również wzrósł w okresie badanym (o 62 %).

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(196) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10				
Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji				
	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	[16,7–20,5]	[18,6–22,7]	[-8,3–10,2]	[-10,8–13,2]

<i>Indeks</i>	100	111	-50	-64
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	[60 866–74 392]	[60 197–73 574]	[- 7 005– 8 562]	[- 16 409– 20 056]
<i>Indeks</i>	100	99	-12	-27
Inwestycje (w tys. EUR)	[5 613–6 860]	[1 316–1 609]	[1 926–2 354]	[2 055–2 512]
<i>Indeks</i>	100	23	34	37
Zwrot z inwestycji (%)	[177–216]	[194–237]	[-34–41]	[-27–34]
<i>Indeks</i>	100	110	-19	-16

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (197) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność w okresie badanym, począwszy od 2019 r., drastycznie spadła z powodu zmian średnich cen sprzedaży i kosztów produkcji opisanych w motywach 188 i 189. Pod presją znacznej wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, przemysł Unii musiał obniżyć ceny sprzedaży do poziomu znacznie poniżej kosztów produkcji, wskutek czego odnotował poważne straty w wysokości od 10,8 % do 13,2 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (198) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w zakresie przepływów środków pieniężnych netto rozwijała się zasadniczo zgodnie z tendencją w zakresie rentowności. Do 2018 r. objęci próbą producenci unijni generowali dodatnie przepływy środków pieniężnych, natomiast od 2019 r. odnotowywali coraz bardziej ujemne saldo środków pieniężnych. Ogółem przepływy środków pieniężnych spadły w okresie badanym o 127 %. Poważnie zagraża to zdolności przemysłu Unii do finansowania swojej działalności.
- (199) W okresie badanym inwestycje również spadły, o 67 %. Niemal wszystkich inwestycji dokonano w celu zastąpienia przestarzałych środków trwałych. Inwestycje mające na celu zwiększenie mocy produkcyjnych lub wydajności były marginalne i odzwierciedlały pogarszające się perspektywy rynkowe w związku z malejącym udziałem w rynku i rentownością.
- (200) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Wzrósł on nieznacznie w 2018 r., a następnie gwałtownie spadł do wartości ujemnych w pozostałym okresie badanym, co odzwierciedlało tendencję w zakresie rentowności.
- (201) Wszyscy trzej objęci próbą producenci unijni są częścią dużych grup przedsiębiorstw, dlatego też ich zdolność do pozyskiwania kapitału jest większa niż w przypadku samodzielnych przedsiębiorstw znajdujących się w podobnej sytuacji finansowej. Przy tak znacznym pogorszeniu sytuacji finansowej tych producentów ich zdolność do pozyskiwania kapitału w przyszłości jest jednak wyraźnie zagrożona.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (202) W okresie badanym wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 38 %. Zważywszy na stosunkowo stabilną konsumpcję w Unii, zwiększył się udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, z 31,6 % w 2017 r. do 44,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Ten wzrost udziału w rynku odbył się ze szkodą dla przemysłu Unii, który stracił 10,7 punktu procentowego swojego udziału w wolnym rynku.
- (203) Wzrost udziału państw, których dotyczy postępowanie, w rynku unijnym był możliwy dzięki znacznej presji cenowej, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były średnio o [12–15] % niższe niż koszty przemysłu Unii. W okresie badanym cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszyła się o 35 %. Aby utrzymać rozsądny udział w rynku i wielkość produkcji na ekonomicznym poziomie, przemysł Unii nie miał innego wyboru, jak tylko również obniżyć ceny. Mimo że koszty produkcji także się zmniejszyły z powodu spadku ceny etylenu, presja cenowa wywierana przez przywóz była tak duża, że zmusiła przemysł Unii do obniżenia cen poniżej kosztów produkcji, wskutek czego pod koniec okresu objętego dochodzeniem odnotowano znaczne straty.

- (204) Ze względu na sytuację na rynku wszystkie główne wskaźniki makroekonomiczne szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Wielkość produkcji i sprzedaży na wolnym rynku zmniejszyła się odpowiednio o 19 % i 18 %. Zatrudnienie i produktywność spadły o odpowiednio 7 % i 13 %.
- (205) Główne wskaźniki mikroekonomiczne również odnotowały spadek. Średnie jednostkowe ceny sprzedaży stosowane na wolnym rynku przez producentów unijnych niepowiązanych stronom spadły o 40 % w okresie badanym, podczas gdy ich koszty zmniejszyły się jedynie o 13 %, co doprowadziło do wyraźnego pogorszenia ich rentowności – z zysków na poziomie między 16,7 % a 20,5 % w 2017 r. do strat na poziomie między 10,8 % a 13,2 % w okresie objętym dochodzeniem. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 42 %. Przepływy środków pieniężnych i inwestycje zmniejszyły się odpowiednio o 127 % i 63 %.
- (206) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (207) CPME stwierdziło, że dane dotyczące okresu po okresie objętym dochodzeniem wskazują, iż przemysł Unii poprawił swoją sytuację po domniemanej szkodzie poniesionej w pierwszej połowie 2020 r., ponieważ ceny glikolu etylenowego wzrosły w okresie od lipca do listopada 2020 r.
- (208) Informacje te wykraczają poza okres objęty dochodzeniem i w każdym razie są zbyt fragmentaryczne, aby wyciągnąć jakiegokolwiek wnioski dotyczące dumpingu wyrządzającego szkodę. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (209) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu Unii, sprzedaż na wewnętrzne potrzeby, inne produkty bardziej zyskowne niż glikol etylenowy, koszty amortyzacji, koszt surowców/brak konkurencyjności, pandemia COVID-19, glikol etylenowy jako towar będący przedmiotem światowego handlu, cena ropy naftowej, „wojna handlowa” między USA a Chinami, globalny spadek cen w okresie badanym, szkoda powstała z własnej winy oraz przywóz politereftalanu etylenu do Unii.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (210) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększyła się w okresie badanym o 38 % – udział tego przywozu w rynku wzrósł z 31,6 % w 2017 r. do 44,1 % w okresie objętym dochodzeniem. Zmiany te miały miejsce pomimo stosunkowo stabilnej konsumpcji w okresie badanym.
- (211) W okresie badanym ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 35 % – o 41 % w przypadku USA i o 33 % w przypadku Królestwa Arabii Saudyjskiej. Ten spadek cen sprzedaży był szczególnie widoczny w 2019 r., gdy równocześnie wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 46 % w porównaniu z 2017 r. W okresie objętym dochodzeniem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, podciął ceny przemysłu Unii o średnio [7,6–9,3] % i był niższy niż koszty przemysłu Unii o średnio [12–15] %.
- (212) Oczywiście jest, że znaczny wzrost przywozu po spadających cenach odegrał istotną rolę w szybkim pogarszaniu się wskaźników gospodarczych przemysłu Unii. Glikol etylenowy jest towarem jednorodnym sprzedawanym klientom niemal wyłącznie na podstawie ceny. W związku z tym nawet niewielka różnica w cenie ma znaczące konsekwencje.
- (213) W każdym razie, niezależnie od podcięcia cenowego, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych obniżył ceny producentów unijnych do poziomu, przy którym producenci unijni ponieśli znaczne straty. Mimo że średnie koszty jednostkowe przemysłu Unii zmniejszyły się o 13 % w okresie badanym, nie wystarczyło to, aby zrównoważyć skutki poważnego spadku cen spowodowanego przywozem towarów po cenach dumpingowych. W istocie średnie jednostkowe ceny sprzedaży oferowane na wolnym rynku przez producentów unijnych niepowiązanych stronom spadły o 40 % w okresie badanym, co stanowiło znacznie wyraźniejszy spadek niż spadek ich kosztów. W związku z tym przemysł Unii, który przed napływem przywozu towarów po cenach dumpingowych odnotowywał zyski, począwszy od 2019 r. stał się wysoce nierentowny, odnotowując straty w wysokości od 8,3 % do 10,2 % w 2019 r. oraz od 10,8 % do 13,2 % w okresie objętym dochodzeniem. Te znaczące straty stawiają pod znakiem zapytania uzasadnienie biznesowe kontynuowania działalności przez przemysł Unii w ogóle.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

(214) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11
Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Rosja	Wielkość sprzedaży (w tonach)	20 295	10 113	14 494	20 126
	<i>Indeks</i>	100	50	71	99
	Udział w rynku (%)	1,3	0,6	0,9	1,3
	Średnia cena (EUR/t)	727	810	527	394
	<i>Indeks</i>	100	111	72	54
Kuwejt	Wielkość sprzedaży (w tonach)	0	11 820	15 767	9 319
	<i>Indeks</i>		100	133	79
	Udział w rynku (%)	0,0	0,7	1,0	0,6
	Średnia cena (EUR/t)		492	358	320
	<i>Indeks</i>		100	73	65
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	78 707	63 725	49 400	41 110
	<i>Indeks</i>	100	81	63	52
	Udział w rynku (%)	5,2	4,0	3,1	2,7
	Średnia cena (EUR/t)	778	878	670	571
	<i>Indeks</i>	100	113	86	73
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	99 002	85 658	79 661	70 556
	<i>Indeks</i>	100	87	80	71
	Udział w rynku (%)	6,5	5,3	4,9	4,7
	Średnia cena (EUR/t)	768	817	582	487
	<i>Indeks</i>	100	106	76	63

Źródło: Eurostat.

(215) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stanowił około 90 % łącznego przywozu do Unii w 2019 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz z Rosji i Kuwejtu stanowił odpowiednio 2,7 % i 1,3 % łącznego przywozu unijnego w okresie objętym dochodzeniem.

- (216) Przywóz z Rosji spadł o 1 % w okresie badanym, a jego udział w rynku zmniejszył się w latach 2018 i 2019, po czym wzrósł w okresie objętym dochodzeniem do tego samego poziomu co w 2017 r., tj. do 1,2 %. Średnia cena przywozu z Rosji była wyższa w latach 2017 i 2018 oraz niższa w 2019 r. i w okresie objętym dochodzeniem niż ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (217) Przywóz z Kuwejtu zmniejszył się o 21 % między 2018 r. a okresem objętym dochodzeniem (w 2017 r. nie odnotowano przywozu z Kuwejtu), a jego udział w rynku spadł z 0,7 % do 0,6 % w tym samym okresie. Średnie ceny przywozu z Kuwejtu były niższe niż ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (218) Przywóz z innych państw trzecich i jego udział w rynku zmalał niemal o połowę w okresie badanym i osiągnął udział w rynku w wysokości 2,7 % w okresie objętym dochodzeniem. W całym okresie badanym ceny przywozu z innych państw trzecich były wyższe niż ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (219) Na tej podstawie Komisja wstępnie stwierdziła, że zmiany przywozu z innych państw mogły ewentualnie mieć jedynie nieznaczny wpływ na sytuację przemysłu Unii.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (220) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12
Wyniki wywozu przemysłu Unii

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość wywozu (tony)	46 427	29 730	23 329	23 743
<i>Indeks</i>	100	66	48	53
Średnia cena producentów unijnych objętych próbą (EUR/t)	[681–833]	[734–898]	[483–590]	[343–419]
<i>Indeks</i>	100	108	71	50

Źródło: Producenci unijni objęci próbą i zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielona przez skarżącego.

- (221) Ich wywóz stanowił średnio około 3 % łącznej produkcji w okresie badanym, jak również w okresie objętym dochodzeniem.
- (222) Ogólnie wielkość wywozu prowadzonego przez przemysł Unii i jego ceny zmniejszyły się odpowiednio o 47 % i 50 %.
- (223) Biorąc pod uwagę ograniczony i zmniejszający się udział sprzedaży eksportowej w łącznej produkcji przemysłu Unii, Komisja wstępnie stwierdziła, że wyniki wywozu nie przyczyniły się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (224) Mitsubishi Corporation twierdziło, że słabe wyniki wywozu przemysłu Unii były przyczyną szkody, jakiej doznał przemysł Unii.
- (225) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Przemysł Unii nie jest ukierunkowany na wywóz, ponieważ popyt na rynku unijnym jest wyższy niż moce produkcyjne przemysłu Unii. Przemysł Unii nie był ukierunkowany na wywóz także w latach 2017 i 2018, w których odnotował zyski.

5.2.3. Sprzedaż na wewnętrzne potrzeby

- (226) Jak pokazano w tabeli 1, w okresie badanym sprzedaż przemysłu Unii na rynku sprzedaży wewnętrznej spadła o 28 %. Stanowiła ona jednak stosunkowo niewielką część łącznej produkcji przemysłu Unii, tj. 12,6 %.

- (227) Biorąc pod uwagę ograniczony rozmiar rynku sprzedaży wewnętrznej, zmiany na tym rynku nie przyczyniają się w żaden znaczący sposób do pogorszenia sytuacji przemysłu Unii ani nie wyjaśniają tego pogorszenia.

5.2.4. *Inne produkty bardziej zyskowne niż glikol etylenowy*

- (228) Kilka zainteresowanych stron (CPME, Artec, HELM, Oxyde) twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii wynikała z jego decyzji o skoncentrowaniu się na produktach bardziej zyskownych niż glikol etylenowy, ponieważ producenci glikolu etylenowego mogli przestawić się z produkcji glikolu etylenowego na inne pochodne tlenku etylenu. Twierdzono również, że decyzja ta doprowadziła do wzrostu kosztów stałych na jednostkę produkcji glikolu etylenowego. Ponadto Artec stwierdziło, że mocy produkcyjnych w zakresie glikolu etylenowego i wykorzystania mocy produkcyjnych nie można rozpatrywać osobno od wzrostu produkcji pochodnych tlenku etylenu na tych samych liniach produkcyjnych. Co więcej, przedsiębiorstwo to uważa, że rentowności glikolu etylenowego nie można rozpatrywać także odrębnie od rentowności pochodnych tlenku etylenu.
- (229) W toku dochodzenia nie potwierdzono tych twierdzeń. Przemysł Unii pozostaje zaangażowany w produkcję glikolu etylenowego w Unii. W rzeczywistości producenci unijni objęci próbą produkują etylen w ramach grupy i oprócz wykorzystywania go na potrzeby wewnętrzne do produkcji glikolu etylenowego i innych produktów, sprzedają go również innym stronom. W związku z tym producenci glikolu etylenowego mają dostęp do ilości tlenku etylenu wystarczającej do wyprodukowania dostatecznej ilości glikolu etylenowego oraz innych pochodnych tlenku etylenu odpowiadającej ich mocom produkcyjnym. Przemysł Unii zamierza zwiększyć moce produkcyjne również w zakresie tlenku etylenu, co także zostało podkreślone przez kilka zainteresowanych stron, w tym HELM. Przemysł Unii został zmuszony do ograniczenia produkcji glikolu etylenowego, ponieważ jego cena sprzedaży była znacznie niższa od kosztów produkcji ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie. Po przywróceniu równych warunków działania na rynku unijnym przemysł Unii będzie produkował glikol etylenowy w większych ilościach, tak jak to miało miejsce przed wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (230) W związku z tym wszelki wpływ na koszty stałe wynika bezpośrednio z negatywnego wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych, a nie z produkcji pochodnych tlenku etylenu.
- (231) Ponadto przemysł Unii nie produkuje innych produktów, takich jak pochodne tlenku etylenu, na tej samej linii produkcyjnej co glikol etylenowy. Wskaźniki szkody poddane ocenie w motywach 174–201 ograniczają się wyłącznie do produkcji i sprzedaży glikolu etylenowego. Rentowności glikolu etylenowego nie można zatem wiązać z rentownością innych produktów, takich jak pochodne tlenku etylenu, ponieważ produkty te nie są objęte dochodzeniem. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

5.2.5. *Koszty amortyzacji*

- (232) Kilka zainteresowanych stron (Artec, HELM, Oxyde) twierdziło, że wyniki przemysłu Unii pogorszyły się z powodu wysokich poziomów kosztów amortyzacji.
- (233) W toku dochodzenia ustalono, że koszty amortyzacji nie są wysokie – stanowią od 1 % do 3 % kosztów produkcji. Tym samym nie miały one znacznego wpływu na wyniki finansowe przemysłu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.6. *Cena surowców/brak konkurencyjności*

- (234) Kilka zainteresowanych stron (Mitsubishi Corporation, Artec, Oxyde) twierdziło, że pogorszenie się wyników przemysłu Unii było spowodowane wyższymi kosztami produkcji w porównaniu z producentami w państwach, których dotyczy postępowanie, ponieważ producenci unijni wykorzystują do produkcji etylenu droższe surowce (benzyna ciężka) niż ich konkurenci z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej (gaz łupkowy i etan) i dlatego brak im konkurencyjności. Artec twierdziło również, że w procesie produkcji w USA i Królestwie Arabii Saudyjskiej powstaje mniej produktów ubocznych, dzięki czemu budowa zakładów jest tańsza, a ich obsługa mniej skomplikowana. Ponadto przedsiębiorstwo to argumentowało, że rentowność przemysłu Unii zmniejszyła się ze względu na wysokie koszty energii.
- (235) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Chociaż prawdą jest, że producenci z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej mogli mieć pewną przewagę kosztową w przypadku niektórych surowców, nie przeszkodziło to przemysłowi Unii w odnotowaniu wysokich marż zysku w latach 2017 i 2018, jak pokazano w tabeli 10, tj. przed dużym wzrostem przywozu po gwałtownie spadających cenach z państw, których dotyczy postępowanie. Do poważnej sytuacji finansowej przemysłu Unii przyczynił się zatem przywóz towarów po cenach dumpingowych, a nie koszty poszczególnych surowców.

- (236) Jeżeli chodzi o twierdzenie dotyczące produktów ubocznych, Artecو nie poparło go żadnymi dowodami i nie spre-cyzowało dokładnie, o jakich produktach ubocznych mowa. Komisja może jedynie przypuszczać, że Artecو miało na myśli inne glikole, które powstają w procesie produkcji glikolu etylenowego, takie jak glikol dietylenowy i glikol trietylenowy. Produkty te powstają jednak w procesie produkcji glikolu etylenowego niezależnie od tego, jaki surowiec wykorzystuje się do produkcji etylenu. Mimo że pod względem ilości glikolu dietylenowego i glikolu trietylenowego mogą występować pewne różnice w zależności od producenta, są one niewielkie i w związku z tym nie mogą mieć znaczącego wpływu na wyniki producenta. Istnieje jednak rynek glikolu dietylenowego i glikolu trietylenowego, a zatem produkty te generują przychody dla przedsiębiorstw. Jeżeli chodzi o budowę i funkcjonowanie tych zakładów, Artecو ponownie nie uzasadniło swojego twierdzenia. Zakłady produkcji glikolu etylenowego w Unii są w pełni zautomatyzowane i wymagają minimalnego zaangażowania pracowników, ponieważ proces produkcji glikolu etylenowego jest stosunkowo prosty. Ponadto, jeżeli chodzi o koszty energii, w toku dochodzenia wykazano, że stanowią one około 3 % kosztów produkcji przemysłu Unii, w związku z czym nie mogą mieć znaczącego wpływu na konkurencyjność przemysłu Unii. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

5.2.7. Pandemia COVID-19

- (237) Kilka zainteresowanych stron (CPME, Artecو, HELM, Oxyde) twierdziło, że pandemia COVID-19 wywierała wpływ na unijny przemysł glikolu etylenowego w pierwszym kwartale 2020 r., a w drugim kwartale 2020 r. wpływ ten był jeszcze większy. CPME twierdziło, że spadek produkcji i sprzedaży glikolu etylenowego w Unii nastąpił w wyniku zmniejszenia się unijnego popytu na glikol etylenowy wskutek pandemii COVID-19. W szczególności argumentowało ono, że znaczna redukcja sprzedaży (i produkcji) samochodów oraz biletów lotniczych w czasie obowiązywania obostrzeń doprowadziło do spadku popytu w UE na glikol etylenowy stosowany do produkcji płynów zapobiegających zamarzaniu i płynów przeciwoblodzeniowych.
- (238) W toku dochodzenia wykazano, że sytuacja przemysłu Unii zaczęła się wyraźnie pogarszać już w 2019 r., na długo przed wybuchem pandemii COVID-19 w Unii na początku 2020 r. Żaden z producentów unijnych nie zamknął swoich zakładów produkcyjnych podczas pandemii, z wyjątkiem zamknięć na czas prac konserwacyjnych. Ponadto wpływ pandemii na konsumpcję w Unii był zróżnicowany – mniejszy popyt na chłodziwa do silników samochodowych został zrekompensowany przez zwiększający się popyt na politereftalan etylenu wykorzystywany do produkcji niezbędnych opakowań ochronnych na wodę, żywność i środki odkażające do rąk w czasie epidemii, co podkreśliło również SABIC.
- (239) Konsumpcja spadła o zaledwie 1 % w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z 2017 r., natomiast produkcja przemysłu Unii zmniejszyła się o 19 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych – o niemal 14 punktów procentowych, sprzedaż na wolnym rynku – o 20 %, a udział w rynku – o 10,7 punktu procentowego.
- (240) Podsumowując, nie można wykluczyć, że pandemia COVID-19 miała pewien wpływ na sytuację przemysłu Unii pod koniec okresu objętego dochodzeniem, jednak nie była ona główną przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.8. Glikol etylenowy jako towar będący przedmiotem światowego handlu

- (241) Artecو i Oxyde twierdziły, że przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej do Unii nie miał wpływu na mechanizm ustalania cen glikolu etylenowego, ponieważ jest to produkt będący przedmiotem handlu światowego, oraz że skarżący ustalił europejską cenę umowną. Ponadto argumentowano, że (i) ceny te odzwierciedlają ceny na rynku azjatyckim, ponieważ Chiny są największym rynkiem glikolu etylenowego na świecie, oraz że (ii) ceny glikolu etylenowego ściśle odpowiadają tendencjom w zakresie ceny podstawowego surowca do jego produkcji, tj. etylenu. Twierdzono również, że różnica między cenami etylenu a cenami glikolu etylenowego zwiększyła się w okresie od marca 2019 r. do marca 2020 r., co miało być następstwem wywołanej przez Chiny ogólnoswiatowej sytuacji podaży/popytu na glikol etylenowy, oraz że rentowność producentów unijnych uległa pogorszeniu w wyniku zwiększającej się rozpiętości cen.
- (242) Twierdzenie to jest niezgodne z faktami. Unijni producenci glikolu etylenowego nie ustalają europejskiej ceny umownej. Europejska cena umowna jest wskaźnikiem ceny w UE w określonym czasie, indeksem. Na rynku charakteryzującym się dużą liczbą kupujących i sprzedających cena jest wynikiem równowagi między podażą a popytem na rynku i dlatego nie może być ustalana przez jedną stronę lub kilka stron niezależnie od pozostałych. Sam sprzedawca nie może ustalać ceny transakcji. Ponieważ skarżący zajmuje się wyłącznie sprzedażą, nie może manipulować tym parametrem. W praktyce kilku dostawców danych zgłasza europejską cenę umowną. Zgłoszenia te są opracowywane i publikowane przez niezależnych konsultantów rynkowych. Należy do nich czterech głównych dostawców: ICIS⁽¹⁰⁾, IHS⁽¹¹⁾, Wood Mackenzie

⁽¹⁰⁾ <https://www.icis.com/explore/>

⁽¹¹⁾ <https://ihsmarkit.com/index.html>

Chemicals ⁽¹²⁾ i Tecnon ⁽¹³⁾. Wymienieni konsultanci rynkowi opierają się na anonimowych badaniach polegających na gromadzeniu informacji o cenach uzgodnionych między kupującymi a sprzedającymi. Ogólnie rzecz ujmując, europejskie ceny umowne zgłaszane przez te przedsiębiorstwa są zazwyczaj zgodne. Uczestnictwo w badaniach dotyczących europejskiej ceny umownej jest również dostępne dla każdej strony sprzedającej lub kupującej glikol etylenowy w istotny sposób na rynku, w tym dla importerów. W istocie europejska cena umowna w pewnym stopniu zależy od ceny glikolu etylenowego w Azji, a zmiany ceny etylenu jako głównego surowca mają wpływ na cenę sprzedaży glikolu etylenowego.

- (243) Na rynku unijnym glikol etylenowy jest sprzedawany na podstawie umowy długoterminowej lub w ramach sprzedaży realizowanej za pośrednictwem jednorazowej dostawy („sprzedaż na rynku kasowym”). Szacuje się, że sprzedaż prowadzona na warunkach umownych stanowi około 80 % całkowitej sprzedaży w Unii, a sprzedaż na rynku kasowym odpowiada za pozostałe 20 %. W przypadku sprzedaży na podstawie umowy formuła cenowa oparta jest na europejskiej cenie umownej pomniejszonej o rabat. Chociaż europejska cena umowna jest miesięcznym indeksem publikowanym przez podmioty zajmujące się badaniem rynku, jak wyjaśniono w motywie 242, wysokość rabatu jest informacją poufną. Sprzedawcy konkurują ze sobą na poziomie rabatu. Cena umowna jest negocjowana co miesiąc, a wpływ na nią mają ceny kasowe, ponieważ glikol etylenowy jest towarem sprzedawanym na niezwykle przejrzystym rynku, na którym uczestnicy rynku szybko dostosowują się do sytuacji powstałej w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Eksporterzy z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, nawet jeżeli uzależniają swoją cenę sprzedaży na rynku unijnym od europejskiej ceny umownej, obniżyli cenę sprzedaży glikolu etylenowego, zwiększając rabat oferowany kupującym. W związku z tym szkodliwych skutków dla rynku unijnego nie można przypisać europejskiej cenie umownej jako takiej. Szkoda została spowodowana napływem na rynek unijny przywozu po niskich cenach, który spowodował obniżenie cen kasowych i umownych z korzyścią dla kupujących. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

5.2.9. Cena ropy

- (244) CPME i CIRFS twierdziły, że to spadek cen ropy, który nastąpił w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem, był przyczyną spadku cen glikolu etylenowego w Unii, a nie przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (245) Jak stwierdzono w motywie 234, podstawą produkcji etylenu w Unii jest benzyna ciężka, produkt otrzymywany w wyniku rafinacji ropy naftowej. Zmiany ceny ropy naftowej wpływają zatem na koszt i cenę etylenu, a także na koszt i cenę glikolu etylenowego. Jak wyjaśniono w motywie 205, koszty produkcji ponoszone przez przemysł Unii zmniejszyły się o 13 % w okresie badanym, natomiast cena sprzedaży glikolu etylenowego spadła znacznie bardziej, tj. o 40 %. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.10. „Wojna handlowa” między USA a Chinami

- (246) W sierpniu 2018 r. Chiny nałożyły dodatkowe cła przywzowowe w wysokości 25 % na glikol etylenowy z USA, co miało skłonić amerykańskich producentów do przekierowania wywozu z Chin do Unii. Kilka zainteresowanych stron (Mitsubishi Corporation, Arteco, Oxyde) twierdziło zatem, że pogorszenie stosunków handlowych między Chinami a USA było główną przyczyną szkody. Strony te argumentowały, że po wprowadzeniu w 2020 r. tymczasowych zwolnień z tych cła sytuacja na rynku unijnym powróci do stanu poprzedniego.
- (247) Ustalenia te są nieistotne, ponieważ normą prawną ustanowioną w rozporządzeniu podstawowym i porozumieniu antydumpingowym o WTO jest istnienie szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych, a nie względy polityczne lub inne czynniki zewnętrzne, które mogą być związane z takimi praktykami. W każdym razie Komisja zauważa, że chociaż ograniczenia zostały rzeczywiście złagodzone, dodatkowe cła nadal co do zasady stosowane i nie jest jasne, jak ta sytuacja się rozwinie. Ponadto amerykański przemysł glikolu etylenowego jest ukierunkowany na wywóz, a jego moce produkcyjne stale się zwiększają. Co więcej, chiński przemysł glikolu etylenowego również zwiększa moce produkcyjne z zamiarem osiągnięcia samowystarczalności. W związku z tym amerykańscy producenci prawdopodobnie nadal będą poważnie zainteresowani rynkiem unijnym bez względu na rozwój sporu handlowego między USA a Chinami.

⁽¹²⁾ <https://www.woodmac.com/research/products/chemicals-polymers-fibres/>

⁽¹³⁾ <https://www.orbichem.com/chemical-data-portfolio/ethylene-glycol-ethylene-oxide>

5.2.11. *Globalny spadek cen w okresie badanym*

- (248) Kilka zainteresowanych stron (Mitsubishi, CIRFS) twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii zbiegła się z jednym z największych spadków cen glikolu etylenowego na świecie w ciągu ostatnich dziesięciu lat, który nie dotyczył wyłącznie rynku unijnego, lecz pozostawał na poziomie cen na rynku światowym. Twierdzono, że przyczyną był znaczny wzrost mocy produkcyjnych w zakresie glikolu etylenowego na świecie i brak odpowiadającego mu globalnego popytu – tylko pod koniec 2018 r. w Chinach zwiększono moce produkcyjne o dodatkowe [1,5–2,5] mln ton w skali roku. W listopadzie 2019 r. łączne moce produkcyjne w zakresie glikolu etylenowego na świecie wynosiły około [37,5–38,5] mln ton rocznie, co stanowiło nadwyżkę podaży na poziomie około [10–20] %; w 2020 r. pojawiły się znaczne dodatkowe moce produkcyjne. W związku z tym utrzymywano, że szkoda została spowodowana historycznie niskimi cenami na rynkach światowych, a nie dumpingiem.
- (249) Ustalenia te mogą stanowić ostateczne wyjaśnienie, dlaczego przywożone towary były sprzedawane w Unii po cenach dumpingowych. Nie zmienia to jednak faktu, że przez omówione wyżej skutki cenowe i ilościowe wspomniany przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii – obowiązujący standard prawny określony w rozporządzeniu podstawowym i porozumieniu antydumpingowym o WTO, który nie przewiduje analizy przyczyn leżących u podstaw decyzji o stosowaniu dumpingu. W toku dochodzenia wykazano, że na świecie istotnie istnieje nadwyżka mocy produkcyjnych glikolu etylenowego. Producenci z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA znacznie zwiększyli swoje moce produkcyjne i szacuje się, że amerykańscy eksporterzy zamierzają zwiększyć moce produkcyjne do około 6 mln ton rocznie. Ze względu na tę nadwyżkę mocy produkcyjnych producenci eksportujący z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej poszukiwali rynków zbytu, w związku z czym w okresie objętym dochodzeniem sprzedawali znaczne ilości glikolu etylenowego na rynku unijnym po cenach dumpingowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.12. *Szkoda powstała z własnej winy*

- (250) SABIC twierdziło, że jeden z producentów unijnych skontaktował się z nim w sprawie wprowadzenia glikolu etylenowego na rynek unijny oraz że kilka przedsiębiorstw powiązanych z producentami unijnymi (jak stwierdzono w motywie 40) dokonało przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej, co doprowadziło do szkody powstałej z własnej winy.
- (251) Jeżeli chodzi o twierdzenie, że jeden z producentów unijnych skontaktował się z SABIC w sprawie wprowadzenia saudyjskiego glikolu etylenowego na rynek unijny, z dochodzenia wynika, że umowa między SABIC a zainteresowanym producentem unijnym nie została sfinalizowana. Ponadto to sam producent unijny skontaktował się w tej sprawie z SABIC, ponieważ z powodu spadku cen na rynku unijnym powodującego znaczne straty producent ten poszukiwał innych możliwości kontynuowania działalności na unijnym rynku glikolu etylenowego. Jest to kolejna oznaka trudnej sytuacji w przemyśle Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.13. *Przywóz politereftalanu etylenu do Unii*

- (252) Kilka zainteresowanych stron, Arteco, HELM i Oxyde, twierdziło, nie przedstawiając żadnych dowodów potwierdzających, że wzrost przywozu politereftalanu etylenu do Unii wpłynął na konsumpcję glikolu etylenowego.
- (253) Twierdzenie to jest niezgodne z faktami. Przywóz politereftalanu etylenu do Unii ulegał wahaniom w okresie badanym. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 150, konsumpcja na wolnym rynku była stosunkowo stabilna do końca okresu objętego dochodzeniem. Argument ten zostaje zatem odrzucony.

Tabela 13
Łączny przywóz politereftalanu etylenu

	2017	2018	2019	Okres objęty dochodzeniem
Ilość	706 254 645	704 017 403	877 616 849	797 676 108
Indeks	100	100	124	113

Źródło: Eurostat.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (254) Znaczny wzrost przywozu po cenach dumpingowych i udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, wyraźnie zbiegł się w czasie ze znacznym zmniejszeniem sprzedaży i udziału w rynku producentów unijnych, w połączeniu ze spadkiem cen i pogorszeniem sytuacji finansowej przemysłu Unii.
- (255) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ wszystkich innych czynników na negatywne zmiany w przemyśle Unii w zakresie zmniejszenia się produkcji i sprzedaży, utraty udziału w rynku, spadku cen, ujemnej rentowności, ujemnego zwrotu z inwestycji i ujemnych przepływów środków pieniężnych został jedynie ograniczony.
- (256) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkada polega na zmniejszeniu się produkcji i sprzedaży, utracie udziału w rynku, spadku cen, ujemnej rentowności, ujemnym zwrocie z inwestycji i ujemnych przepływach środków pieniężnych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (257) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (258) Szkada zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego.
- (259) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (260) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, znacznie wzrosła, a ceny importowe gwałtownie spadły począwszy od 2019 r. (jak pokazano w tabelach 2 i 3), co sprawiło, że producenci unijni stali się nierentowni. W związku z powyższym Komisja ustaliła zysk podstawowy pokrywający pełne koszty w normalnych warunkach konkurencji na podstawie rentowności producentów unijnych przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych, a mianowicie jako średnią ważoną marż zysku odnotowanych przez producentów unijnych w latach 2017 i 2018. Obliczony w ten sposób zysk podstawowy wynosi [17,5–19,5] %.
- (261) Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił wniosku w sprawie utraconej inwestycji lub kosztów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji na podstawie art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.
- (262) Na tej podstawie niewyrządzająca szkody cena wynosi [610–746] EUR/t i wynika z zastosowania wyżej wymienionej marży zysku wynoszącej [17,5–19,5] % do kosztu produkcji ponoszonego przez producentów unijnych objętych próbą w okresie objętych dochodzeniem.
- (263) Zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2.
- (264) Koszty te obejmowały dodatkowe przyszłe koszty (tj. po odliczeniu faktycznych kosztów poniesionych w okresie objętym dochodzeniem) mające na celu zapewnienie zgodności z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji („EU ETS”) i unijną dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych. Unijny system handlu uprawnieniami do emisji stanowi fundament polityki UE mającej na celu przestrzeganie wielostronnych umów środowiskowych. Podobnie dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych jest głównym instrumentem UE regulującym emisje zanieczyszczeń z instalacji przemysłowych, w związku z czym zapewnia również zgodność z wielostronnymi umowami środowiskowymi.

- (265) Koszty zapewnienia zgodności z EU ETS obliczono na podstawie średnich szacunkowych dodatkowych unijnych uprawnień do emisji, które trzeba będzie wykupić w okresie stosowania środków (lata 2021–2025). W obliczeniach uwzględniono unijne uprawnienia do emisji z pominięciem bezpłatnych należnych uprawnień odnoszące się wyłącznie do produktu objętego postępowaniem. Koszty unijnych uprawnień do emisji ustalono na podstawie wyciągu z bazy danych Bloomberg New Energy Finance z dnia 7 lutego 2021 r. Średnia przewidywana cena unijnych uprawnień do emisji w latach 2021–2025 wynosi 36,24 EUR/t emisji CO₂. Koszty przestrzegania przepisów dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych obliczono na podstawie danych zgłoszonych przez producentów unijnych objętych próbą i poddanych kontroli krzyżowej przez Komisję. Notatka do akt w sprawie sposobu, w jaki Komisja ustaliła te dodatkowe przyszłe koszty przestrzegania przepisów, jest dołączona do dokumentacji udostępnionej zainteresowanym stronom do wglądu.
- (266) Komisja ustaliła, że te przyszłe koszty przestrzegania przepisów wyniosły [0,7–0,9] % kosztów produkcji w okresie objętym dochodzeniem, i dodała je do ceny niewyrządzającej szkody, o której mowa w motywie 262, aby uzyskać całkowitą niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii, tj. [616–752] EUR/t.
- (267) Komisja ustaliła następnie margines zaniżania cen poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (268) Poziom usuwający szkodę dla „innych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „wszystkich innych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób jak margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 127–130).

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu (%)	Tymczasowy margines szkody (%)
Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %	38,5 %
	MEGlobal Americas Inc	38,3 %	84,9 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	13,5 %	46,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,0 %	115,0 %
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	11,1 %	61,4 %
	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	11,1 %	61,4 %
	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	11,1 %	61,4 %
	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	11,1 %	61,4 %
	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	11,1 %	61,4 %
	Jubail United Petrochemical Company (United)	11,1 %	61,4 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,1 %	61,4 %

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (269) W wyniku powyższej oceny wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %
	MEGlobal Americas Inc	38,3 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	13,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,0 %
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	11,1 %
	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	11,1 %
	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	11,1 %
	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	11,1 %
	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	11,1 %
	Jubail United Petrochemical Company (United)	11,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,1 %

7. INTERES UNII

- (270) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, interesu importerów/przedsiębiorstw handlowych, użytkowników i dostawców.
- (271) Komisja wysłała kwestionariusze do znanych stron zainteresowanych. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymała od dwóch importerów niepowiązanych (Helm i Oxyde) i siedmiu użytkowników (Arteco, Indorama Group, Neo Group, Novapet, PlastiVerd, Selenis, SIR Industriale).

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (272) W dziewięciu grupach producentów glikolu etylenowego w Unii znajduje się 12 producentów. Wprowadzenie środków pozwoliłoby przemysłowi Unii odzyskać utracony udział w rynku, poprawiając jednocześnie swoją niską rentowność do poziomów uznawanych za zrównoważone.
- (273) Wielkość szkody poniesionej przez przemysł Unii powoduje, że jego sytuacja jest trudna do utrzymania, zważywszy na wysoki poziom strat (od -10,8 % do -13,2 % w okresie objętym dochodzeniem), wynikający z jednoczesnego wpływu rażąco niskich cen (spadek o 40 % na wolnym rynku) oraz spadku sprzedaży (-18 % na wolnym rynku) i produkcji (-19 %), co wywarło presję na koszty.
- (274) Wprowadzenie środków jest niezbędne, aby utrzymać ogromny wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych pod kontrolą i utrzymać produkcję glikolu etylenowego w Unii. Co więcej, jeżeli nie zostaną zastosowane żadne środki, podwójna presja wynikająca ze spadku cen oraz pogorszenia wyników sprzedaży i produkcji uniemożliwiłaby przemysłowi Unii osiągnięcie jakichkolwiek zysków, nie pozostawiając mu innego wyboru jak zaprzestanie produkcji na otwarty rynek, co doprowadziłoby do faktycznego zniknięcia producentów przemysłu Unii niepowiązanych z podmiotami z Królestwa Arabii Saudyjskiej czy USA.

- (275) Według wyspecjalizowanych firm konsultingowych uważnie monitorujących rynek, takich jak Wood Mackenzie i ISIC, presja ta będzie rosła wraz ze wzrostem globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych. Napędzany przez Chiny i USA wzrost mocy produkcyjnych przewyższy popyt o kilka milionów ton w latach 2021–2022. Znaczący wzrost mocy produkcyjnych w Chinach będzie stopniowo ograniczał możliwości wywozu z USA do tego państwa, zwiększając zachęty dla USA do szukania rynków zbytu w innych miejscach. Będzie to dotyczyło głównie wywozu, w tym do Unii, ponieważ przewidywany jest jedynie nieznaczny wzrost popytu w USA. W połączeniu z podejściem Arabii Saudyjskiej polegającym na odzwierciedlaniu tendencji spadkowej w cenach (podstawowy sposób zapewnienia sobie obecności na tym rynku uzależnionym od cen), stała presja cenowa wydaje się prawdopodobna. Wspólna obecność USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej może zatem spowodować dalszą szkodę dla i tak już osłabionego przemysłu Unii.
- (276) Środki spowodowałyby znaczne zmniejszenie podwójnej presji wywołanej przywozem towarów po cenach dumpingowych, ponieważ umożliwiłyby przemysłowi zwiększenie zarówno cen, jak i ilości (sprzedaż, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych). Poziom środków pozwoliłby na wyeliminowanie strat finansowych, które stwarzają zagrożenie dla najbliższej przyszłości przemysłu Unii.
- (277) W związku z powyższym ustalono, że wprowadzenie środków tymczasowych leżałoby w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych/przedsiębiorstw handlowych, użytkowników i dostawców

7.2.1. Informacje ogólne

- (278) W toku dochodzenia ustalono, że około 55 % konsumpcji w Unii organicznej substancji chemicznej, jaką jest glikol etylenowy, służy jako materiał do produkcji politereftalanu etylenu (do produkcji butelek z tworzyw sztucznych); nieco mniej niż 25 % glikolu etylenowego wykorzystuje się do produkcji chłodziw do silników samochodowych; pozostała jedna czwarta jest surowcem w innych produktach przemysłowych.
- (279) Dla przeprowadzenia analizy interesów unijnych importerów/przedsiębiorstw handlowych i użytkowników istotne są trzy kwestie.
- (280) Po pierwsze, niewprowadzenie środków doprowadziłoby skarżących do zaprzestania produkcji na otwartym rynku, ograniczając w ten sposób dostępne źródła dostaw na rynku unijnym. Unia byłaby zależna od przywozu z państw trzecich – głównie z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA. Byłaby to sytuacja niepożądana dla użytkowników nie tylko pod względem konkurencji, ale również bezpieczeństwa dostaw dla importerów/przedsiębiorstw handlowych i użytkowników.
- (281) Po drugie, Tajwan, Singapur i Korea są dostępnymi źródłami alternatywnych dostaw, których niewykorzystane moce produkcyjne mogą, według wyspecjalizowanych konsultantów, w pełni pokryć wielkość przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA, w przypadku mało prawdopodobnego zaniku tego przywozu. Należy jednak przypomnieć, że celem wprowadzenia środków antydumpingowych nie jest wstrzymanie przywozu, lecz przywrócenie równych warunków działania na rynku unijnym.
- (282) Po trzecie, proponowane środki mieszczą się przeważnie w przedziale od 8,5 % do 13,5 % – jest to poziom znaczny, ale nie zaporowy.

7.3. Interes importerów niepowiązanych lub przedsiębiorstw handlowych

- (283) Poziom współpracy importerów niepowiązanych/przedsiębiorstw handlowych był wysoki, przy czym oba główne przedsiębiorstwa w tym wysoce skoncentrowanym sektorze aktywnie współpracowały. Odpowiadają one za zdecydowaną większość przywozu z USA. Przedsiębiorstwa te również prowadzą przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej, chociaż w znacznie mniejszym stopniu, ponieważ to powiązani importerzy SABIC kierują większość wielkości przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej na rynek unijny.
- (284) Chociaż obaj importerzy niepowiązani/przedsiębiorstwa handlowe są przeciwni wprowadzeniu środków, wpływ takiego wprowadzenia nie byłby nieproporcjonalny. Część tych cel można przenieść na użytkowników (w szczególności w segmencie chłodziw i innych zastosowań przemysłowych – zob. poniżej). W przypadku jednego importera jego działalność związana z glikolem etylenowym w Unii stanowi nieznaczną część jego obrotu, a zatem nawet pełne cła miałyby znikomy wpływ na jego sytuację. Jeżeli chodzi o drugiego z nich, działalność związana z glikolem etylenowym na rynku unijnym jest bardziej znacząca, w związku z czym może wystąpić większy wpływ. Będzie to zależeć od zdolności do ukierunkowania się na segment, w którym przeniesienie wzrostu cen w części lub w całości jest łatwiejsze. Niemniej jednak w toku dochodzenia wykazano, że sytuacja finansowa przedsiębiorstwa niekoniecznie zależy od przyczyn związanych z glikolem etylenowym.
- (285) W każdym razie wszyscy importerzy/wszystkie przedsiębiorstwa handlowe mają dostęp do innych źródeł dostaw, co łagodzi wpływ środków.

- (286) Z powyższych względów uznano, że wpływ środków nie będzie nieproporcjonalny dla importerów/przedsiębiorstw handlowych.

7.4. Interes użytkowników

- (287) Otrzymano odpowiedzi od użytkowników reprezentujących wszystkie trzy segmenty produkcji niższego szczebla z wykorzystaniem glikolu etylenowego, w których wyrazili oni swój sprzeciw wobec środków.
- (288) Branża chłodziw, w której podstawowym materiałem do produkcji jest glikol etylenowy, dzieli się na dwa główne podsegmenty. Przedsiębiorstwa motoryzacyjne (stanowiące połowę branży chłodziw) wymagają konkretnych, certyfikowanych formuł produktów, jak również zagwarantowania stabilnego strumienia dostaw. Jak wyjaśniono powyżej w motywie 274, środki te, utrzymując produkcję krajową, przyczyniłyby się do zagwarantowania stabilnego strumienia dostaw. Ponadto, biorąc pod uwagę niewielki wpływ chłodziw na koszty produkcji samochodów, znaczna część ceł w tym podsegmencie może wedle wszelkiego prawdopodobieństwa zostać przeniesiona na nabywców. W związku z tym wpływ na użytkowników w tym segmencie nie byłby nieproporcjonalny w przypadku wprowadzenia środków.
- (289) Z drugiej strony, podsegment rynku wtórnego obejmuje produkty podstawowe, w przypadku których przeniesienie cen jest trudniejsze. Sytuacja współpracującego użytkownika w tym segmencie nie wskazuje, że wpływ środków byłby nieproporcjonalny. W każdym razie wszyscy importerzy/wszystkie przedsiębiorstwa handlowe mają dostęp do innych źródeł dostaw, co łagodzi wpływ środków.
- (290) Trzech użytkowników z segmentu pozostałych produktów przemysłowych (włókna, folie, żywice) współpracowało w dochodzeniu. Nie ma wyraźnego wzorca występowania wpływu środków, może być on znikomy lub znaczny. Ten zróżnicowany obraz wskazuje na istnienie sytuacji szczególnych dla danego przedsiębiorstwa, które nie są związane z poziomem cen glikolu etylenowego, lecz z innymi czynnikami. Środki nie miałyby zatem decydującego znaczenia dla przyszłej działalności tych przedsiębiorstw. Nie wskazuje to na nieproporcjonalny wpływ na takich użytkowników, w szczególności w zestawieniu z długoterminowymi korzyściami wynikającymi z różnorodności i stabilności dostaw, które zapewnia przemysł Unii, a które nie wystąpiłyby w przypadku braku środków.
- (291) Segment politereftalanu etylenu odpowiada za niemal 55 % całkowitego zużycia glikolu etylenowego. Glikol etylenowy stanowi około jednej piątej wszystkich kosztów politereftalanu etylenu, produktu znajdującego się pod dużą presją cenową, w przypadku której zyski są zazwyczaj niewielkie. W związku z tym wpływ wynoszący od jednego do dwóch punktów procentowych pod względem rentowności może być znaczący.
- (292) W dochodzeniu uczestniczyło siedem przedsiębiorstw należących do czterech grup. Sytuacja różni się w zależności od przedsiębiorstwa. W przypadku niektórych przedsiębiorstw zyski zmniejszyłyby się, ale nadal byłyby dodatnie; inne o niskiej rentowności byłyby na progu rentowności; jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa osiągające najgorsze wyniki, już ponoszone duże straty zwiększyłyby się, chociaż w proporcjonalnie umiarkowanym stopniu.
- (293) Sytuacja przedsiębiorstw osiągających najgorsze wyniki jest strukturalnie uwarunkowana innymi czynnikami, a ich działalność i setki miejsc pracy, które utrzymują, nie są w związku z tym ostatecznie uzależnione od proponowanych środków, których wpływ nie byłby zatem nieproporcjonalny.
- (294) W przypadku przedsiębiorstw, których zyski utrzymywałyby się na poziomie zbliżonym do progu rentowności, środki nie doprowadziłyby do zasadniczej zmiany sytuacji. Może to wymagać także działań zewnętrznych (np. środki ochrony handlu w przypadku wyrządzającego szkodę nieuczciwego handlu) lub wewnętrznych dostosowań modelu biznesowego w celu wzmocnienia konkurencyjności. Chociaż wpływ środków nie musi być decydujący, zagrożonych może być kilkaset miejsc pracy.
- (295) Środki mogą mieć pewien wpływ na przedsiębiorstwa o stałych zyskach, ale nie w sposób nieproporcjonalny.
- (296) W każdym razie wspomniany wyżej możliwy wpływ w perspektywie krótkoterminowej musiałby zostać zrównoważony trzema rodzajami ryzyka w perspektywie średnioterminowej związanymi z niewprowadzeniem środków (i prawdopodobnym zaprzestaniem działalności przez przemysł Unii, ponieważ obecna sytuacja nie jest zrównoważona): mniejszą liczbą źródeł dostaw, mniejszą stabilnością dostaw i wyższymi cenami glikolu etylenowego. Ceny te mogą z łatwością osiągnąć średni poziom proponowanych środków – przy negatywnym wpływie, który równie dobrze może być równy, jeśli nie większy, od skutków wywołanych przez same proponowane środki.
- (297) Podsumowując, potencjalny negatywny wpływ, który mógłby niestety wystąpić w perspektywie krótkoterminowej w odniesieniu do producentów politereftalanu etylenu, nie jest ogólnie uznawany za wystarczający, aby powstrzymać wprowadzenie środków.

- (298) Całościowy obraz wszystkich segmentów użytkowników wskazuje na pewien negatywny wpływ, który jednak nie jest nieproporcjonalny do korzyści, jakie przyniosłby środek. Kwestii tej będzie poświęcana nieustanna uwaga w ramach dochodzenia na etapie ostatecznym.

7.5. Interes dostawców

- (299) ExxonMobil, jako producent paraksylenu (surowca do produkcji kwasu tereftalowego, który jest następnie wykorzystywany do produkcji politereftalanu etylenu), był jedynym dostawcą, który zgłosił uwagi. Twierdził on, że niekorzystny wpływ środków antydumpingowych na producentów politereftalanu etylenu będzie miał również niekorzystny wpływ na unijnych dostawców paraksylenu, których sprzedaż na rynku unijnym zostałaby zmniejszona, ponieważ unijni producenci politereftalanu etylenu nie byłoby w stanie konkurować z przywozem politereftalanu etylenu z innych regionów. Stwierdzono również, że unijni producenci paraksylenu już teraz zmagają się z problemami wynikającymi z nadwyżki mocy produkcyjnych na świecie i zwiększonego przywozu. Ponadto argumentowano, że producenci paraksylenu są powiązani z rafineriami, a zatem jakkolwiek negatywny wpływ na paraksylen miałby również wpływ na unijne branże rafineryjne, który już muszą sprostać wyzwaniom związanym z nadmiarem światowych mocy produkcyjnych, zmianami w strukturze popytu na paliwa oraz wysokimi kosztami.
- (300) Argumenty te były bezpodstawne i nie mogą zostać przyjęte na tym etapie. Ponadto odniesiono się do analizy dotyczącej użytkowników produkujących politereftalan etylenu, której wynik wskazuje, że potencjalny negatywny wpływ może dotyczyć tylko niektórych producentów, których sytuacja nie zależy zasadniczo od braku środków w zakresie glikolu etylenowego. W rezultacie nie można stwierdzić, że wpływ takich środków byłby nieproporcjonalny dla dostawców.

7.6. Otrzymane uwagi

- (301) Kilka zainteresowanych stron (CPME, CIFRS, Mitsubishi, Arteco, Proviron, Oxyde, HELM, NEO Group) twierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie leży w interesie Unii, ponieważ producenci unijni nie są w stanie zaspokoić popytu użytkowników glikolu etylenowego w Unii i dlatego konieczny jest przywóz. Ponadto twierdzono, że sezonowy charakter rynku glikolu etylenowego sprawia, że wykorzystywanie pełnych mocy produkcyjnych w każdym momencie jest niemożliwe. Ponadto przedstawiono argument, że przywozu glikolu etylenowego z USA i Arabii Saudyjskiej nie można zastąpić przywozem z innych państw trzecich, takich jak Kanada, Chiny, Kuwejt, Indie, Meksyk, Rosja i Turcja, z uwagi na niewystarczające moce produkcyjne, wysokie koszty transportu i rosnący popyt wewnętrzny charakteryzujący inne kraje wywozu. Arteco twierdziło, że aby zapewnić rentowność swojej działalności w zakresie chłodziw silnikowych w Unii, potrzebuje bezpiecznych dostaw glikolu etylenowego, gwarantowanych przez możliwość zaopatrywania się z wielu źródeł. HELM twierdziło, że unijni producenci glikolu etylenowego planują wprawdzie zwiększenie mocy produkcyjnych w przypadku tlenu etylenu, lecz nie mają zamiaru zwiększenia mocy produkcyjnych w przypadku glikolu etylenowego.
- (302) Jak stwierdzono w motywie 274, wprowadzenie środków jest niezbędne, aby utrzymać ogromny wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych pod kontrolą i utrzymać produkcję glikolu etylenowego w Unii. Bez przemysłu Unii użytkownicy glikolu etylenowego będą uzależnieni od przywozu, a zatem nie będą mieli zapewnionych bezpiecznych dostaw glikolu etylenowego z wielu źródeł. Ponadto celem wprowadzenia środków antydumpingowych nie jest wstrzymanie przywozu, lecz przywrócenie równych warunków działania na rynku unijnym. Niezależnie od powyższego, jak stwierdzono w motywie 281, oprócz Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA dostępne są inne źródła dostaw, takie jak Tajwan, Singapur i Korea. Ponadto, chociaż w ramach dochodzenia wykazano, że producenci unijni objęci próbą istotnie nie planują zwiększenia mocy produkcyjnych w Unii w najbliższej przyszłości, należy przypomnieć, że – jak stwierdzono w motywie 249 – na świecie występuje nadwyżka mocy produkcyjnych w przypadku glikolu etylenowego. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (303) CPME argumentowało, że nałożenie ceł antydumpingowych nie leży w interesie Unii i będzie miało poważny wpływ na sektor produkcji politereftalanu etylenu, powodując wyparcie producentów politereftalanu etylenu z rynku.
- (304) Jak wyjaśniono w motywach 290–297, potencjalny negatywny wpływ, który mógłby niestety wystąpić w perspektywie krótkoterminowej w odniesieniu do producentów politereftalanu etylenu, nie jest ogólnie uznawany za wystarczający argument uzasadniający niewprowadzanie środków. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (305) Mitsubishi twierdziło, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie leży w interesie Unii, ponieważ można oczekiwać, że stosunki handlowe między USA a Chinami poprawią się w trakcie rządów nowej administracji amerykańskiej, a zatem przyczyna dumpingu i szkody nie będzie już istotna.

- (306) Jak stwierdzono w motywie 247, chociaż ograniczenia zostały istotnie złagodzone, dodatkowe taryfy celne są nadal co do zasady stosowane i nie jest jasne, jak ta sytuacja się rozwinie. Ponadto pomimo zmian w stosunkach handlowych między USA a Chinami amerykański przemysł glikolu etylenowego jest ukierunkowany na wywóz i ma coraz większe moce produkcyjne, a zatem amerykańscy producenci prawdopodobnie nadal będą wykazywać duże zainteresowanie rynkiem unijnym, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że Chiny zwiększają moce produkcyjne w przypadku glikolu etylenowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (307) Arteco argumentowało, że wprowadzenie środków posłuży jedynie interesom dwóch dużych przedsiębiorstw, z których jedno jest głównym konkurentem Arteco na rynku chłodziw niższego szerebła. Podobnie Oxyde twierdziło, że ponieważ BASF jest bardzo dużym producentem środków przeciw zamrażaniu wykorzystującym glikol etylenowy własnej produkcji, przedsiębiorstwo to będzie miało przewagę konkurencyjną nad swoimi konkurentami – Arteco, HVL i Solventis – którzy będą musieli płacić cło antydumpingowe za przywóz glikolu etylenowego.
- (308) Komisja nie zgadza się z tymi stwierdzeniami. Wprowadzenie środków przyniesie korzyści całemu przemysłowi Unii, a nie tylko dwóm producentom. Rzeczywiście jeden z podmiotów należących do grupy BASF zajmuje się produkcją chłodziw. W ramach dochodzenia wykazano jednak, że przedsiębiorstwo to kupuje glikol etylenowy od powiązanego z nim przedsiębiorstwa po cenach rynkowych, tak samo jak Arteco i inni użytkownicy.
- (309) Arteco argumentowało, że ponieważ glikol etylenowy jest towarem, który jest sprzedawany i transportowany na całym świecie, po wprowadzeniu środków nastąpi znacząca zmiana w przepływach handlowych i wzrośnie skala transportu, co doprowadzi do zwiększenia emisji globalnych przewozów towarów, działając na szkodę bieżących działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu.
- (310) Komisja nie zgadza się także z tym twierdzeniem. Przesunięcie przepływów handlowych nastąpiło już w okresie badanym, kiedy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zastąpił znaczną część produkcji krajowej. Nie wprowadzenie środków spowoduje całkowite zastąpienie produkcji krajowej przywozem, a zatem przesunięcie przepływów handlowych zwiększy się jeszcze bardziej.

7.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (311) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu glikolu etylenowego pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (312) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (313) W odniesieniu do przywozu glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy zaniżania cen z marginesami dumpingu. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (314) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	11,1 %
	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	11,1 %
	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	11,1 %

	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	11,1 %
	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	11,1 %
	Jubail United Petrochemical Company (United)	11,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,1 %
Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %
	MEGlobal Americas Inc	38,3 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	13,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,0 %

- (315) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie tymczasowych ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, powinny podlegać stawce cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (316) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw z USA należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących z USA w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów z USA, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (317) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (318) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (319) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (320) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego (aktualny numer WE 203-473-3) obecnie objętego kodem CN ex 2905 31 00 (kod TARIC 2905 31 00 10), pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	11,1 %	C674
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	11,1 %	C675
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	11,1 %	C676
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	11,1 %	C677
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	11,1 %	C678
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Jubail United Petrochemical Company (United)	11,1 %	C679
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	11,1 %	C999
Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	8,5 %	C684
Stany Zjednoczone Ameryki	MEGlobal Americas Inc	38,3 %	C680
Stany Zjednoczone Ameryki	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	13,5 %	
Stany Zjednoczone Ameryki	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,0 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu pięciu dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zachęca się zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, aby uczyniły to w ciągu pięciu dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z USA nieobjęci próbą:

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Stany Zjednoczone Ameryki	Indorama Ventures Oxides LLC	C681
Stany Zjednoczone Ameryki	Equistar Chemicals, LP	C682
Stany Zjednoczone Ameryki	Sasol Chemicals North America LLC	C683